

Газету
нагороджено
призом АСКУ
"За вагомий внесок
у розвиток виду спорту"

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 15 грудня 2009 року • № 187 (2286) • Ціна вільна

"ЗІ СЛЮЗОЗАМИ НА ОЧАХ..."

У Києві на Михайлівській площі презентували логотип Євро-2012. Довгоочікуваний символ схожий на квітку з трьома пелюстками: ліворуч — червоно-біла, у центрі — помаранчево-біла, яка нагадує футбольний м'яч, та праворуч — синьо-жовта. Слоган Євро-2012 — "Творимо історію разом!".

Звершилося! Усі чотири українські міста прийматимуть європейську першість 2012 року. Організація, керівником якої є Мішель Платіні, запалила жадане зелене світло перед Львовом, Києвом, Харковом і Донецьком. Другого шоку від рішення УЄФА (на кшталт літнього, коли Дніпропетровськ і Одесу відправили "очікувати кращих часів і вдосконалювати інфраструктуру") ми, на щастя, не дочекалися.

Станом на понеділок нам не вдалося прочитати щось, бодай віддалено схоже на розгорнутий прес-реліз, де містилося б офіційне пояснення УЄФА щодо п'ятничного вибору. Організація, котра керує європейським футболем, поки обмежується загальними заявами, суть

яких у тому, що Україна помітно прогресує в підготовці до першості-2012, а також — у побажанні рухатися в обраному напрямку.

Тому нам достеменно невідомі джерельні основи прийомного для нас рішення Мішеля Платіні й К^о. Проте цілком мо-

жливо, що головна причина українського успіху криється в начебто вже проминулій світовій кризі: вона настільки потужно вдарила по розвинутих західноєвропейським країнам (зокрема, Німеччині), що відбила в них бажання братися за організацію континентального футбольного форуму (тоді там більше думали про прятунки власних банків і промислових підприємств). А наша, не інтегрована в світову економіку, держава виявила-

ся елементарно стійкішою до проблем...

Наразі магістральною є така проблема: рішення УЄФА не повинно подіяти на нас розслаблюючим чином, бо за таких обставин Україна ризикує остаточно закинути всю підготовку. Як там у романі "Щаслива смерть" Альбера Камю: "Ляжу на пляжі, встромлю в пупок прапорець і дивитимуся, куди вітерець віє".

Володимир БАНЯС.

17 ТУР

12 грудня — субота

Зоря — Оболонь — 2:0

Арсенал — Чорноморець — 2:0

Шахтар — Іллічівець — 2:1

Ворскла — Закарпаття — 2:0

Металіст — Дніпро — 3:2

13 грудня — неділя

Кривбас — Металург Зп — 1:3

Металург Д — Карпати — 1:0

Таврія — Динамо — 2:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	Г	В	Н	П	М	О
1. Динамо	16	13	3	0	38-9	42
2. Шахтар	17	12	4	1	40-14	40
3. Металіст	16	11	2	3	21-9	35
4. Дніпро	16	8	4	4	25-14	28
5. Металург Д	16	8	3	5	25-17	27
6. Таврія	16	7	5	4	20-22	26
7. Карпати	16	6	6	4	25-21	24
8. Оболонь	16	7	0	9	19-28	21
9. Арсенал	16	5	5	6	22-22	20
10. Ворскла	16	4	7	5	17-15	19
11. Іллічівець	16	5	3	8	18-26	18
12. Металург Зп	17	4	4	9	18-29	16
13. Зоря	16	4	3	9	12-26	15
14. Чорноморець	16	3	3	10	9-23	12
15. Закарпаття	16	3	1	12	11-28	10
16. Кривбас	16	2	1	13	15-32	7

У наступному турі, 27 лютого — субота, зустрічаються

Динамо — Кривбас

Оболонь — Арсенал

Дніпро — Зоря

Карпати — Металіст

Закарпаття — Металург Д

Шахтар — Ворскла

Металург Зп — Іллічівець

Чорноморець — Таврія

НАЙВЛУЧНІШІ

Артем Милевський ("Динамо")	15 10 (4)
Джексон Коельо ("Металіст")	11 9 (1)
Євген Селезньов ("Дніпро")	14 9 (1)
Адріано ("Шахтар")	14 9 (2)
Андрій Воробей ("Арсенал")	16 7
Генріх Мхитарян ("Металург" Д)	16 7
Жадсон ("Шахтар")	15 6 (2)
Младен Бартулович ("Кривбас")	15 6 (4)
Максим Калиниченко ("Дніпро")	16 6
Володимир Аржанов ("Металург" Зп)	17 6 (1)

Дискваліфіковані

Олег Шелаєв ("Металіст")
Тарас Петрівський ("Карпати")
Самсон Годвин ("Карпати")
Томаш Хюбшман ("Шахтар")
Микола Морозюк ("Оболонь")
Олександр Кас'ян ("Іллічівець")
Віталій Денисов ("Дніпро")

„ДЖОКЕРИ” СВОЮ СПРАВУ ЗРОБИЛИ

ДОНЕЦЬК

ШАХТАР — ІЛЛІЧІВЕЦЬ — 2:1 (0:1).

12 грудня. 14.00. „Донбас-Арена”. 15147 глядачів.

Судді: С. Даньковський, С. Цимбал (обидва — Київ), О. Білорус (Черкаси).

Делегат ФФУ: І. Гайворонський (Донецьк).

ДОНЕЦЬК: П'ятов, Срн, Чижов, Ракицький, Кобин (Рац, 46), Хюбшман, Фернандіньо, Жадсон (Кравченко, 40), Луїс Адріано, Вілліан, Агахова (Фомін, 46). **Запасні:** Худжамов, Іщенко, Гай, Дулай. **Тренер:** Мирча ЛУЧЕСКУ.

МАРІУПОЛЬ: Романенко, Микуцей (Григорик, 83), Самусевас, Мельник, Пуканич, Ярошенко, Кривошеєнко, Кашевський, Чучман, Касьян, Ілля БЛИЗНЮК. **Запасні:** Остапенко, Западня, Чорний, Каваців. **Тренер:** Ілля БЛИЗНЮК.

Голи: Фомін (51), Кравченко (56) — Кирильчик (35).

Попередження: Чижов (39), Фернандіньо (60), Хюбшман (69) — Касьян (29).

Вилучення: Касьян (43).

Востаннє „Іллічівець” відбирав очки у „Шахтаря” в Донецьку в далекому 1998 році, в найпершому своєму „елітному” сезоні. „Шахтар” у поточному чемпіонаті жодного разу не втрачав очок не тільки на „Донбас-Арені”, а й на РСК „Олімпійський”. Чи могли сподіватися на щось позитивне маріупольці в цьому матчі? Відповідь: могли. Але про все по порядку.

Чергову корисну акцію влаштував донецький „Шахтар”. Усі кошти, виручені від продажу квитків, підуть на допомогу дітям, позбавленим батьківської опіки. Це позначилося й на зовнішньому вигляді футболістів із Донецька — вони вийшли на матч у футболках з написом „Сиротам — НІ”. До добродійності приєднався й капітан донецької команди Даріо Срн. Хорват за свої гроші придбав квитки на цей матч для вихованців регіональних дитячих будинків. І це, до речі, не вперше. Нехай для нього це й незначні затрати, але ж ніхто, крім нього, цього не робить. Це я до того, що переважна більшість українських уболівальників ставиться негативно до Даріо за його поведінку на полі. Мовляв, і в повсякденному житті він такий же

хам і т.д. Насправді це не так. Даріо — приклад ввічливості та порядності.

Луческу напередодні візиту до Белграда, надав кільком гравцям основи відпочинок. Так отримали змогу проявити себе Чижов, Кобин та Агахова. Ілля Близнюк не став нічого вигадувати — великої кадрової обойми в розпорядженні коуча маріупольської команди немає, як у Луческу. Стартові хвилини тільки зайвий раз підтвердили передстартові розклади й прогнози. „Шахтар” повів планомірні атаки на ворота „Іллічівця”, в яких м'яч міг побувати вже на восьмій хвилині. Але вихід тет-а-тет з Романенком для Луїса Адріано не закінчився десятим результативним ударом у чемпіонаті.

За чверть години гості адаптувалися на мокрому полі „Донбас-Арені” й запропонували „гірникам” зіграти у відкритий футбол. І стали однією з небагатьох українських команд, які не „закриваються” в матчах з грандами на своїй половині поля. Більше того, маріупольці активно використовували фланги, особливо — правий. Захист „Шахтаря” викликав певні нарікання, а на 35-й хвилині „гірники”

відверто провалилися. Кобин, який в цьому матчі діяв на позиції лівого бека, не встиг повернутися в оборону. Цим прекрасно скористався Кирильчик і відправив м'яч до сітки воріт, попутно перекинувши необачливого П'ятова.

Однак недовго тривало щастя азовців. Ближче до свистка на перерву Касьян відкинув м'яч і одержав другий „гірничник”, залишивши команду в меншості. А попереду був другий тайм, у перші десять хвилин якого все перевернулося з ніг на голову. „Гірники” додали в швидкості, налагодили комбінаційну гру і просто змели гостей з поля. Вдало ввійшли до гри і „джокери” Луческу: Фомін додав передній лінії пробивної потужності, а Кравченко — креативу в центрі. Не дивно, що саме Руслан і Костянтин відзначилися результативними ударами. Руслан точним ударом у дальній кут поставив крапку в бразильській двоходівці Адріано — Фернандіньо. А Кравченко майстерно виконав штрафний, розвівши м'яч і воротаря по різних кутах. Надалі донецьчани могли довести рахунок до розгромного, але брак у завершальній стадії атак не дав змоги зробити це.

Михайло РЕЗНИК.

Ілля БЛИЗНЮК, головний тренер „Іллічівця”:

— Про якісь моменти я навмисно мовчатиму. Сьогодні ми втратили навіть нічию. Я подякував своїм хлопцям за сьогоднішню гру, за цей відрізок чемпіонату, який ми разом пройшли — керівництво, футболісти, тренери. Вилучення, яке сьогодні було в матчі. — це прояв емоцій, Касьян хотів щось довести. Вважаю це невинуватим. Але той час, що він перебував на полі, він мав досить пристойний вигляд. Отже, ще раз хочу усім подякувати. „Шахтар” — команда рангом вища за нас, але ми сьогодні відіграли на рівних, і ніхто не знає, чим би все закінчилося, якби ми були в повному складі.

Мирча ЛУЧЕСКУ, головний тренер „Шахтаря”:

— Урок на майбутнє: важливі три очки й досвід — от, мабуть, те, що ми сьогодні одержали. Дві ситуації, які мене в цій грі здивували й дуже засмутили. На поле вийшли занадто розслабленими, і за це були покарані. Другий тайм почали зовсім з іншим настроєм, забили два голи й після цього чомусь дуже поспішали, неправильно діяли. Відзначити можу період, коли нам забили гол і коли ми забили два м'ячі. От у ці моменти мені команда сподобалася, ми діяли досить агресивно, багато комбінували, пресингували суперника. Напевно, багато хто зараз вже думає про відпочинок, і це якоюсь мірою відбилося на грі.

ДЕБЮТ ОДНОГО, ПОМИЛКИ ІНШОГО

БОРИСПІЛЬ

АРСЕНАЛ — ЧОРНОМОРЕЦЬ — 2:0 (2:0).

12 грудня. 13.00. Стадіон „Колос”. 500 глядачів.

Судді: Д. Жуков, О. Андреев (обидва — Донецьк), В. Александренко (Вінниця).

Делегат ФФУ: Б. Воскресенський (Київ).

КИЇВ: Погорілий, Шершун, Матюхін, Закарлюка (Заваров, 85), Мазилу (Жоземар, 85), Романчук, Воробей, Балан (Гусев, 87), Симоненко, Грицай, Данилов. **Запасні:** Рева, Литовченко, Євсєєв, Миколюнас. **Тренер:** Олександр ЗАВАРОВ.

ОДЕСА: Руденко, Федорів, Бідненко, Шандрук, Бондаренко (Діденко, 78), Левиго (Пінедо, 73), Балашов (Васін, 46), Ребенко, С. Мельник, Бабич, Мельо. **Запасні:** Ширяєв, Бочкур, Райчевич, Якименко, Діденко. **Тренер:** Андрій БАЛЬ.

Голи: Мазилу (17), Воробей (38).

Попередження: Романчук (41), Погорілий (45) — Бондаренко (27), Бідненко (44).

Напередодні поєдинку травму коліна дістав основний кіпер киян Віталій Рева (відразу ж згадалася „відставка” Деонаса влітку), і місце у воротах „канонірів” дісталося ще одному вихованцю київського „Динамо” — Сергію Погорілому. Якщо не помиляюся, це дебют Сергія у прем'єр-лізі. Принаймні, статистика на сайті Федерації футболу свідчить про це.

Загалом, цей поєдинок відбувся під знаком обох кіперів. Погорілий свій дебют відзначив жовтою картою, збивши на підступах до штрафного Мельо, а Руденко зіграв так, наче дебютант саме він. Дві його помилки фактично й визначили рахунок поєдинку. Помилка № 1. Кутовий подає Закарлюка, а Руденко відбиває м'яч прямо на голову Мазилу — тому нічого не залишалося, як переправити м'яч у ворота. Помилка № 2. Відкидка м'яча захисником до своїх воріт закінчилася тим, що Руденко не влучив по м'ячу, і Воробей забив свій 99 м'яч у чемпіонатах України.

У другому таймі моментів не було в жодної з команд. „Каноніри” доволі вміло „засушили” гру, а одеситам не вистачало вміння пройти оборону киян. Хіба що в останні десять хвилин матчу й створили невеличкий дискомфорт захисту „Арсеналу”. Але зовсім невеличкий — Васін, отримавши м'яч на лінії штрафного, не зважився на удар із вигідної позиції, а вдавсся до обігривання, втративши в наслідку м'яч.

Ігор БЄЛОВ.

Андрій БАЛЬ, головний тренер „Чорноморця”:

— Я не сказав би, що гра була цікавою для уболівальників. Сьогодні моя команда в футбол не грала. Напевно, хлопці подумки вже були у відпустці. Дві помилки призвели до двох голів. „Арсенал”, зробивши свою справу в першому таймі, просто контролював хід зустрічі. У нас навіть не було моментів. Я дуже не

задоволений гравцями. Після пресконференції я їм дещо розповів.

— Ви вже визначилися, які позиції потребують підсилення в першу чергу?

— Підсилення потрібне буквально по кожній позиції.

Олександр ЗАВАРОВ розпочав свою промову (інакше й не назвеш) з поздоровлення всіх присутніх з утвердженням чотирьох міст від України на Євро-2012 і висловив надію, що „через два роки побачимо виставу, яка не забудеться ніколи. І заживемо в 20 разів краще: їздитимемо по хороших дорогах, на поїздах, що долають відстань 800 км за три години”. Далі в стилі Володимира Улянова сказав, що всім треба вчитися. „Думаю, що я, ви — журналісти, — всі ми повинні вчитися. Я — футболу, ви — як писати, поводитися, давати правдиву інформацію”. Згадав також незлим, тихим словом арбітрів: „За моїми підрахунками, 8 — 9 очок ми втратили за рахунок того, що судді зробили не дуже хороший вибір, призначивши нам пенальті. Якщо ви проаналізуєте всі події, — з нами завжди скандал через суддів”. Розповів про ситуацію з кадрами. „Орендовані гравці гублять у нас до кінця сезону, тобто ще півроку. З Ревою, зокрема, ми продовжили контракт. Сьогоднішня гра показала, що в нас є воротар, здатний замінити основного. Подовжується контракт з Хоминим, оскільки він зараз найпопулярніший в українському футболі. Щодо нього були конкретні пропозиції. Було дещо складно його умовити, але радий, що це вдалося. Чекаю також на інформацію щодо нових гравців. Умовляти нікого не збираюся. У команду повинні йти ті, хто хоче. Наприклад, той же Олексій Белик. Поки я з ним ще не розмовляв, чекаю від нього якихось рішень. Знаю точно, що він не хоче сюди йти. Навіщо насильно його тягти? Хай грає в іншій команді”.

Вілліан (праворуч) як завжди, активний.

ПРИКРИЙ ЮВІЛЕЙ ЧИЖЕВСЬКОГО

ПОЛТАВА

ВОРСКЛА — ЗАКАРПАТТЯ — 2:0 (2:0).

12 грудня. 16.00. Стадіон „Ворскла” ім. О. Бутовського. 1 000 глядачів.

Судді: А. Шандор (Львів), О. Плужник, С. Букреев (обидва — Харків).

Делегат ФФУ: В. Трошкін (Київ).

ПОЛТАВА: Долганський, Матвєєв, Далку, Красноперов, Маркоський, Кулаков (Ярмаш, 90), Безус (Чеснаков, 83), Сачко (Янузі, 73), Цуррі, Медведєв, Єсин. **Запасні:** Величко, Деспотовський, Чичиков, Вовкодав. **Тренер:** Микола ПАВЛОВ.

УЖГОРОД: Бабенко, Чижевський, Донець, Ксьонз (Андроник, 43), Шендрік, Давидов, Тимченко, Козоріз (Платонов, 46), Микуляк, Леандро, Тришович (Гомес, 58). **Запасні:** Надь, Невуче, Біто, Браїла. **Тренер:** Ігор ГАМУЛА.

Голи: Цуррі (3), Безус (30).

Попередження: Цуррі (45+1), Кулаков (63) — Тришович (45+1).

„Ворскла” почала активно пресингувати гостей з перших хвилин. Оборонці команди із Західної України, якими на полі керував Олександр Чижевський (для нього цей матч став 400 у вищому дивізіоні), почали нервувати. Раз по раз ужгородці грали просто на відбій і невдовзі пропустили швидкий гол.

Уже на третій хвилині поєдинку, після кутового у виконанні Дениса Кулакова, оборонці ужгородців не змогли швидко розрядити ситуацію. М'яч перехопив кременчуканин Роман Безус, і завадав удару по воротах. Олександр Бабенко цей удар парирував, але оборонці його не підстрахували і м'яч не вибили.

Дебют Цуррі таку недбалість не пробачив — 1:0. Після цього був стовідсотковий момент у Йована Маркоського. Однак після навісу Кулакова серб ударив головою, та у ворота не влучив — м'яч пролетів поруч зі стійкою.

„Закарпаття” намагалось вирівняти гру, але якось невпевнено. Атакувала й контролювала м'яч все ж таки більше „Ворскла”. Зрештою, саме „біло-зелені” змогли провести результативну атаку. Йован Маркоський навісив зі штрафного, голкіпер ужгородців побіг за м'ячем, але по дорозі наскочив на двох своїх партнерів. У результаті всі троє опинилися на газоні, а м'яч — у Безуса, і Роман легко закотив футбольний снаряд у порожні ворота — 2:0.

У другому таймі гра вирівнялась. Ігор Гамула зізнався, що в роздягальні поговорив із футболістами. Але досягти результату це не допомогло. „Закарпаття” володіло ініціативою, але як тільки футболісти ужгородського клубу підходили до

воріт суперника, м'яч у них забирали суперники. Згодом асистент Миколи Павлова (головного тренера знову дискваліфікували) Іван Балан зробив три заміни, дві з яких були орієнтовані на захист. І наїдй на порятунок в цьому поєдинку в підопічних Ігоря Гамули стало ще менше. 2:0 — підсумок гри, і футбол у Полтаві закінчився до весни.

Андрій ІВАНОВ.

Іван БАЛАН, тренер „Ворскли”:

— Щодо першого кола — ми в боргу перед нашими уболівальниками, тому що півтора року підйом ішов, а в цьому колі вийшов збіи. Напевно, всім відомі причини. Може, десь важкий кубок був, нести тяжко весь час на мажорній ноті. Тому, в силу різних причин, нас і ліхоманило. Але добре все, що добре закінчується і підтвердження цього останні матчі — я говорю не про результати, а про гру. Ми не

Ігор ГАМУЛА, головний тренер „Закарпаття”:

— Вітаю „Ворсклу” з перемогою. Завжди кажу: у футбол грають до кінця, по-справжньому. Якщо, звичайно, хтось хоче чогось досягти. Я сьогодні вкотре переконався, що багато орендованих гравців у команді тримати не можна. Тому що кожен думає про свої справи, а не про футбол. Сьогодні в нас була остання гра в році, я попросив хлопців зібратися, показати хороший футбол, а потім вже думати, кому куди їхати і як добиратися. А в нас люди більше думали про роз'їзди.

СИМФЕРОПОЛЬ

ТАВРІЯ — ДИНАМО — 2:3 (1:2).

13 грудня. 16.00. Республіканський стадіон "Локомотив". 13000 глядачів.

Судді: О. Шмигельський (Львів), С. Возняк (Миколаїв), О. Корнійко (Миргород).

Делегат ФФУ: А. Гаваші (Ужгород).

СИМФЕРОПОЛЬ: Деонас, Маркович, Джуричич, Корнев, Ідахор (Фещук, 87), Монахов, Луценко, Галюза, Гігіадзе (Платон, 65), Любенович, Голайдо. Запасні: Стойко, Сви́дєрський, Хайдучек, Зборовський, Йокшас. Тренер: Сергій ПУЧКОВ.

КИЇВ: Шовковський, Вукоевич, Шевченко, Милевський, Р. Єременко, Михалик (Гоане, 31), Гусев (Кравець, 80), Маграо, Юссуф, Алмейда, Ярмоленко (Несмачний, 87). Запасні: Богуш, Алієв, Гармаш, Зозуля. Тренер: Валерій ГАЗЗАЄВ.

Голи: Гігіадзе (41), Ідахор (65) — Милевський (8), Шевченко (29), Кравець (83).

Попередження: Корнев (28), Любенович (50), Голайдо (71), Платон (80) — Р. Єременко (31), Алмейда (54), Кравець (84), Шевченко (90+1), Гоане (90+2).

Київське "Динамо" після перемоги над своїм головним конкурентом — донецьким "Шахтарем" (3:0) — не дуже впевнено провело наступні три тижні. Підопічні Валерія Газзаєва втратили очки в Запоріжжі, зігравши в нульову нічию з місцевим "Металургом", потім ледве вирвали перемогу в Одесі (1:0), а в середині минулого тижня не змогли пробитися до Єврокубків.

"Таврія" за той же час, незважаючи на великий програвш (0:3), залишила приємне враження про свою гру в Донецьку проти "Шахтаря", а потім вперше за сім місяців досягла вищої перемоги, обігравши запорізький "Металург" (1:0). От і подумалося, а може і є в симферопольців, які посідають п'яте місце в турнірній таблиці, шанс відібрати очки в лідера прем'єр-ліги? До того ж, можна не сумніватися, що футболісти кримської команди добре пам'ятали розгромну поразку від динамівців у Києві (0:6) і, напевно, бажали реабілітуватися перед рідною публікою.

Нинішня осінь і початок зими запам'ятаються кримчанам до-

сить теплою погодою, але за день до матчу випав перший сніг і на Республіканському стадіоні "Локомотив". Холодний вітер і вкритий снігом газон не завадили динамівцям невдовзі після стартового свистка повести в рахунок. Андрій Ярмоленко з лінії штрафного майданчика нависив в район воротарського, де Артем Милевський був швидшим за голкіпера "Таврії" Деонаса й ударом головою вивів киян вперед.

Пропущений м'яч не кращим чином познайомив на діях таврійців, які до закінчення перших тридцяти хвилин гри досить рідко з'являлися поруч зі штрафним майданчиком киян. Утім, під час цих вилазок кримчани могли й відігратися, але вихід Лаки Ідахора один на один з голкіпером "Динамо" нейтралізував Олександр Шовковський, а удар Желько Любеновича з дальньої відстані був неточний.

Гості ж володіли територіальною перевагою і на 29-й хвилині змогли подвоїти рахунок. Динамівці заробили штрафний за 25 метрів від воріт "Таврії". Стандарт взявся виконати Андрій Ше-

КРАВЕЦЬ-МОЛОДЕЦЬ

вченко і зробив це чудово, переправивши м'яч у правий верхній кут воріт. Деонас намагався дотягнутися, але лише розрізав долонями повітря.

Хоч як дивно, але після другого пропущеного м'яча "Таврія" заграла активніше й гостріше. Динамівським захисникам довелося докладати чималих зусиль, щоб зберегти свої володіння в недоторканності. А моменти у таврійців з'являлися чимало. Любенович з Гігіадзе обстрілювали з різних позицій ворота киян, Ідахор небезпечно бив головою з району одинадцятиметрової позначки, але м'яч пролетів поруч зі стійкою. І все ж, бажаного кримчани домоглися. На 41-й хвилині блискучу індивідуальну майстерність продемонстрував Гігіадзе. Отримавши м'яч у штрафному, Васил елегантичним фінтом прибрав зі свого шляху Юссуфа й пробив по воротах. Від стійки закручений м'яч залетів у сітку.

Після перерви гра на зустрічних курсах продовжилася, поки "Таврія" знову не змусила своїх уболівальників піднятися з місць з радісним криком "Гол!" Це Ідахор на 65-й хвилині в падінні головою зрівняв рахунок у матчі!

І на цьому кримчани не заспокоїлися, продовжуючи шукати шляхи до воріт Шовковського. З гострого кута намагався забити Любенович, долучився до атак Руслан Платон, який вийшов на заміну, як і раніше, активним був Ідахор.

Утім, і динамівці були налаштовані рішуче й билися за три очки

до кінця. Шевченко мало не забив потужним пострілом з дальньої відстані, ефектно в падінні через себе намагався відзначитися Милевський. Забити ж зміг Артем Кравець. З'явившись на полі на 80-й хвилині вже через три обертів секундної стрілки, Кравець отримав пас назад від Шевченка й без проблем розстріляв ворота "Таврії".

За сім хвилин до фінального свистка врятувати зустріч таврійцям було вже не під силу. Втім, незважаючи на поразку з результатом 2:3, першу на своєму полі в нинішньому чемпіонаті кримська команда заслужила позитивну оцінку в матчі проти чинного чемпіона країни.

Євген ПЕРЕСВЕТОВ.

Валерій ГАЗЗАЄВ,
головний тренер
"Динамо":

— Для нас гра складалася ду-

же вдало й легко. Однак наприкінці першого тайму пропустили гол, який змінив перебіг подій на полі, тому в другій половині зустрічі гра була для нас складною. Але я радий, що нам вдалося здобути перемогу. Ми прекрасно розуміли, що "Таврія" гратиме проти нас дуже активно, мобілізовано і з великим настроєм, що ми, в принципі, і побачили.

Сергій ПУЧКОВ,
головний тренер
"Таврії":

— Думаю, що остання гра в цьому році сподобалася вболівальникам своєю напругою, самовіддачею футболістів і хорошим футболом. Хлопці трохи перегоріли, хоча потім проявили характер і зрівняли рахунок, програвши 0:2. Ми пропустили безглузді голи, будемо розбирати, чому це сталося. Хоча в нас були моменти для взяття воріт.

ХАРКІВ

МЕТАЛІСТ — ДНІПРО — 3:2 (3:0).

12 грудня. 16.00. Стадіон "Металіст". 21 000 глядачів.

Судді: О. Деревинський (Київ), В. Кравченко, А.Філевич (обидва — Львів).

Делегат ФФУ: О. Челишев (Севастополь).

ХАРКІВ: Горяїнов, Обладович, Майдана, Папа Гуйє, Бордіан, Валяєв (Слюсар, 44), Шелаєв, Едмар, Рикун (Пшеничних, 71), Олійник, Коельо (Девич, 83). Запасні: Бажан, Буркхарт, Барилко, Зеє. Тренер: Мирон МАРКЕВИЧ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК: Лаштуква, Холек, Чеберячко, Лисицький, Денисов, Ротань, Феррейра, Калиниченко, Назаренко (Коноплянка, 46; Шахов, 84), Гоменюк (Самодін, 77), Селезньов. Запасні: Боровик, Ляопа, Белик, Каверін. Тренер: Володимир БЕЗСОНОВ.

Голи: Коельо (23, 35), Рикун (40) — Селезньов (47), Калиниченко (58).

Попередження: Шелаєв (71) — Селезньов (39), Денисов (88).

Вилучення: Шелаєв (89, друге попередження).

В останньому турі цього року зішлись дві сили, які прагнуть другого місця, але опиняються на третьому (або й нижче). Якщо не брати до уваги травми дніпропетровця Русола та ГРЗ Пашаєва, то в розпорядженні обох тренерів були всі, кого можна так чи інакше долучити до основи. З наявного матеріалу коучі вибудували такі розстановки. Володимир Безсонов зіграв класичні 4-4-2. Місце на правому фланзі оборони дісталось Холеку (здебільшого, там грає Пашаєв), центрбеки — Чеберячко та Лисицький (обидва вихованці динамівської ДЮСШ), ліворуч розташовувався Денисов. Роль опорного півзахисника виконував Ротань, на флангах діяли Феррейра та Калиниченко, під нападниками — Назаренко, а на вістрі атаки — два тарана, Гоменюк та Селезньов.

Мирон Богданович теж зіграв 4-4-2, але, на відміну від Безсонова, в нього не було яскраво виражених крайніх півоборонців, а Олійник номінально хоч і грав у напад, постійно відтягувався на лівий фланг. Стівідсотковим вістрям був лише Коельо.

Жодна з команд не побігла відразу ж у атаку — основні бої розгорілися за центральний пла-

цдарм, який, врешті-решт, став надбанням господарів. Як з'ясувалося, саме цей факт і став вирішальним. Перший гол влетів у ворота гостей після паса Рикуну й удару Коельо, але, в першу чергу, хотілося б звернути увагу на те, як красиво за півхвилини до цього Денис Олійник на правому фланзі захисту дніпрян розправився з двома захисниками — легко й невимушено, довівши, що технічне поводження з м'ячем — не тільки привілей іноземців. Взагалі, спостерігаючи за діями Дениса, подумав, що в київському "Динамо" не відзначаються далекоглядністю.

Другий гол — з пенальті, за гру рукою Денисова. Рішення арбітра — правильне хоча б тому, що навіть дніпропетровці самі не мали нічого проти. А реалізація стандарту навела на думку, що перед грою Коельо переглядав матчі туринського "Ювентуса" за участю Фабріціо Раванеллі.

Перед тим, як піти погрітися до роздягальні, Рикун вирішив, що গোлевий передачі на сьогодні буде недостатньо й забив сам. Той же Олійник на фланзі обіграв Назаренка й Ротаня, прострелив, а Рикун замкнув. Здавалося, що це вже все.

Але після перерви вийшов

ІНКОЛИ ВОНИ ПОВЕРТАЮТЬСЯ

другий "Дніпро". І річ навіть не в заміні Назаренка на Коноплянку, бо Євген не зовсім добре увійшов у гру. Справа в настрої. З перших хвилин гості пішли вперед, а гол, забитий Селезньовим метрів з 30-ти, тільки додав команді куражу й надії. "Металіст" був розгублений, і якби елементарна точність, то рахунок міг стати рівним хвилин за десять, але Селезньову не вистачило лічених сантиметрів аби замкнути простріл Гоменюка з правого флангу. А ще через кілька хвилин Євген втратив ще один шанс. Коноплянка нависив у штрафний майданчик, Горяїнов нечітко зіграв на виході, зіткнувшись з Бордіаном, але Селезньов не зміг закинути м'яч у порожні ворота.

Втім, Женя швиденько реабілітувався. Відмінним фінтом втік від Папи Гуйє (на правому фланзі) і прострелив від лінії воріт в центр, а там Калиниченко без перешкод скоротив рахунок до мінімуму — 3:2.

Здавалося, що ось-ось — і гості дотиснуть харків'ян, і першу перемогу на новому стадіоні доведеться святкувати в наступному році. Але, до честі підопічних Маркевича, вони змогли взяти себе в руки й вирівняти гру. Ініціативою, як і раніше, володіли дніпропетровці, але вона вже не була такою тотальною. Гра стала спокійнішою, і моменти виникали вже не так часто. Зокрема, після виходу на побачення з Лаштуквою, міг відзначитися Едмар, але вдарив занадто слабо. Та піком напруги в цьому поєдинку став момент на доданих арбітром хвилинах. Гості отримали право на штрафний метрів за 30 до воріт. Калиниченко пробив, Горяїнов не зміг зафіксувати

м'яч. Навіс в штрафний, Ротань головою пробиває — і знову Горяїнов!

Олександр ОЗІРНИЙ.

Мирон МАРКЕВИЧ,
головний тренер
"Металіста":

— У перерві я попереджав футболістів, що "Дніпро" не здаватиметься. Він уміє вичавлювати максимум. Той гол, який забив Селезньов, був для нас, як холодний душ. Поки ми опам'ятовувалися, пропустили другий гол. Але самовіддачею гравців я задоволений, і якістю гри в першому таймі. Після перерви — ні.

— Наскільки серйозно позначилася на "Металісті" травма Валяєва?

— Дуже серйозно, ви самі бачили, що нам його не вистачало. Замість нього вийшов Слюсар. Я не хочу сказати, що він зіграв гірше, але Валяєв швидший і встигав виконувати багато чорнової роботи. У першому

таймі ми повністю виграли центр поля, і в цьому є заслуга Валяєва. Я сподіваюся, що до початку першого збору він буде здоровий.

— Наскільки глобальні зміни в "Металісті" наступного року?

— Глобальних змін не буде. Якщо з'являться два-три футболісти, я буду дуже радий.

Володимир БЕЗСОНОВ,
головний тренер
"Дніпра":

— Цікава гра вийшла для уболівальників. Можна сказати, перший тайм виграв "Металіст", другий — ми.

— Назаренко був замінений через помилку, яка призвела до третього гола?

— Назаренко був замінений по грі.

— Чому був замінений Коноплянка, він не увійшов у гру?

— Ні, він молодий хлопець, перспективний. Просто він трохи розгубився.

ТРАДИЦІЇ НЕ ПОРУШИЛИ

РЕАБІЛІТАЦІЯ

ДОНЕЦЬК

МЕТАЛУРГ Д — КАРПАТИ — 1:0 (1:0).

13 грудня. 14.00. Стадіон "Металург". 1 000 глядачів.

Судді: В. Сіренко (Симферополь), В. Давидов (Кременчук), Г. Бич (Київ).

Делегат ФФУ: А. Бузник (Київ).

ДОНЕЦЬК: Шуст, Маріо Сержіо, Чечер, Коротецький, Шина, Прийма, Лазич, Димитров (Аракелян, 90), Мхитарян, Кінгслі (Шищенко, 86), Мгуні (Танаса, 66). **Тренер:** Нікола КОСТОВ.

Львів: Мартишук, Ощипко, Федецький, Тубич, Петрівський, Мідошевич, Гурулі (Кополовець, 64), Кожанов (Батиста, 78), Худоб'як, Голодюк (Ткачук, 55), Кузнецов. **Тренер:** Олег КОНОНОВ.

Голи: Чечер (29).

Попередження: Шищенко (90) — Петрівський (42).

Вилучення: Петрівський (85, друге попередження).

За час протистоянь з львів'янами футболісти донецького "Металурга" вже давно за- служили право вважатися фа- воритами цієї пари. Востаннє львів'яни святкували успіх в грі з футболістами донецького "Металурга" в далекому 1999 році. Не порушилася традиція й цього разу. "Синьо-білі" пе- ремогли вдев'яте в 22 матчах з львівськими "Карпатами".

Якщо оцінювати хід всього поєдинку, то його підсумковий результат варто визнати зако- номірним. Донеччани були си- льнішими й добилися законо- мірної перемоги. Господарі цього поєдинку не дали жодно- го шансу гостям. Шуст в робо- ті був, але важких завдань пе- ред ним гравці лінії атаки "Кар- пат" не поставили.

Футболісти донецького "Ме- талурга" почали матч активні- ше за свого суперника. Завдя- ки активним діям лінії півзахи- сту, господарі повели планомі- рні атаки на ворота противни- ка. Димитров, Кінгслі, Мхита- рян разом зі своїми партнера- ми закрутили голову захисни- кам "Карпат". Найактивнішим в атаці був Мгуні. Муса неод- норазово загрожував воротам Мартишука. І якщо з його уда- рами львів'янин впорався, то після скидки того ж Мгуні, В'я- чеслав Чечер відкрив рахунок в матчі. На 28-й хвилині гри, після класно поданого кутового у виконанні Маріо Сержіо, Мгуні головою скинув м'яч своєю капітанові. Удар Чече- ра з меж воратарського май- данчика був точним — 1:0. Це був перший гол Чечера в цьо- му чемпіонаті, але далеко не перший у ворота львів'ян. То- рік саме гол В'ячеслава приніс

перемогу донеччанам в дома- шньому протистоянні з львів'я- нами. Господарі всіма силами прагнули закріпити свій успіх. Прекрасний прохід Мхитаряна не завершився точним уда- ром, а на 44-й хвилині Мгуні відмінно пробив, але м'яч при- йняла на себе стійка.

Гра була рівна, та переміг сильніший.

Другий тайм минув також під диктовку донеччан. Мхитарян, Танаса, Кінгслі мали непогані можливості, аби збільшити пе- ревагу своєї команди, але Мар- тишук був наготові. Гості на- магалися зробити все, аби виве- сти на завершальний удар своїх форвардів, але Кузнецов і Бати- ста програли свої єдиноборства захисникам "Металурга".

Підсумкова перемога госпо- дарів дала змогу їм фінішувати на п'ятому місці, лише на одне очко, відстаючи від дні- пропетровського "Дніпра".

Олексій КЛИКОВ.

Олег КОНОНОВ,
головний тренер
"Карпат":

— У цілому, я командою задо- волений. Гра була цікавою, жи- вою з боку обох колективів.

— **Чому сьогодні грав Марти- шук, а не Тлумак?**

— Юра добре провів всі свої матчі за молодіжний склад, по- стійно тренується, додає і наби- рає форму. Наступного року, га- даю, він складе конкуренцію. Якщо людина додає, то потріб- но давати їй шанс. У цілому, він непогано відіграв.

Нікола КОСТОВ,
головний тренер
"Таврії":

— Згоден із тренером "Кар- пат", що гра була рівною. Про комбінаційний і красивий фут-

бол говорити не можу, тому що на першому місці в нас нині да- леко не краса футболу, та й по- ле не давало змоги демонстру- вати комбінаційний, швидкий футбол.

— **Ви розраховуєте на Олек- сія Годіна після зимової паузи?**

— А як можна не розрахову- вати? Немає футболістів, на яких ми не розраховуємо.

— **А Коритько?**

— На Коритька не розрахову- ємо вже давно. Та й він, напев- но, теж.

ЛУГАНСЬК

ЗОРЯ — ОБОЛОНЬ — 2:0 (1:0).

12 грудня. 13.00. Стадіон "Авангард". 2000 глядачів.

Судді: В. Швецов (Одеса), О. Войтюк (Бердянськ), В. Валуєв (Запо- ріжжя).

Делегат ФФУ: Б. Гореліков (Чернівці).

ЛУГАНСЬК: Комарицький, О. Городов, Омоко, Курилов, Меликян, Скоба, Милько, Каменюка, С. Шевчук (О. Волков, 80), Антонов (Ма- лий, 89), Лазарович (А. Грінченко, 90+1). **Запасні:** Шуховцев, Дурай, Ховбоша, Джихані. **Тренер:** Юрій КОВАЛЬ.

КІІВ: Бойко, А. Конюшенко (Мірошниченко, 43), Лень, Рожок (Ря- бий, 68), Ринар Валєєв, Васильєв, Морозюк, Варанков, Лозинський, Кицута, Куценко (Комльонко, 46). **Запасні:** Штанько, Малиш, Антоне- нко, О. Мазуренко. **Тренер:** Юрій МАКСИМОВ.

Голи: Лазарович (37), Шевчук (52).

Попередження: Омоко (63), Каменюка (65) — Лень (37), Морозюк (80).

Господарі традиційно активно розпочали гру, оскільки хотіли ре- абілітуватися перед вболівальни- ками за домашню поразку мину- лого туру від одеської команди та взяти реванш за розгром на по- чатку сезону з рахунком 0:3 від киян. Також очковий дефіцит при- мушує команду грати в атакуюль- ний футбол.

Підопічним Юрія Ковалю вдало- ся швидше за суперника присто- суватися до засніженого газону, й у них стало виходити грати в пас, але перший небезпечний удар по воротах вдавсь лише на 19-й хви- лині гри. Після дальнього удару Ан- тонова м'яч пролетів над попере- чиною воріт гостей. А на 37-й хви- лині господарі отримали право на стандарт поблизу штрафного май- данчика. Після навісної передачі в центрі штрафного, першим до м'яча встиг Лазарович, який голо- вою і переграв голкіпера "пиво- варів". Після гола луганці продов- жували атакувати, й хоча поле бу- ло слизьким, їм краще, на відміну від суперника, вдавалося грати в пас і комбінувати. Що ж до кий- ської команди, то, загалом, за пе- рший тайм їм так нічого серйоз- ного біля воріт господарів створи- ти не вдалося.

У другій половині гри підопічні Юрія Максимова заграли краще, зокрема вдалося налагодити гру в центрі поля. Але спочатку "Обо- лонь" прогавила прохід Шевчука лівим флангом. Сергій бив в даль- ній кут воріт — але повз ціль. А за кілька хвилин "Зоря" заробила штрафний, який, на перший по- гляд, безпеці воріт гостей не за- грожував. Та іншої думки був Ше- вчук, який все-таки вирішив вда- рити в напрямку воріт. У цей мо- мент Лазарович зробив рух назу- стріч м'ячу, але не став його чіпа- ти, чим самим дезорієнтував Де- ниса Бойка. У підсумку м'яч під

ним проскочив у ворота. Незаба- ром "Зоря" забила й третій гол. Удар Антонова відбив перед со- бою голкіпер, а Лазарович його переправив у ціль, та головний ар- бітр зустрічі Віктор Швецов гол не зарахував, оскільки асистент ре- фері на лінії зафіксував в цьому епізоді офсайд. Надалі господарі поля особливо не ризикували, адже рахунок їх влаштовував, а суперник в останню п'ятнадцятих- вилінку домінував, але створити нічого небезпечного не зміг.

Євген ЄВГЕНЬЄВ.

Юрій МАКСИМОВ,
головний тренер
"Оболоні":

— Прикро, що ми приїхали на гру за день. Знали, що будуть по- гані погодні умови, хотіли підготу- вати бутси та все інше. Натомість готуватися нас завезли на "Шах- тар", де кам'яне поле. Навіть і го- ворити нічого не хочеться. Для чо- го ми тоді сюди їхали? Могли б і в день гри бути на місці. Як можна випробувати поле, коли нас виво- зять тхозна куди і дають якесь не- зрозуміле поле. Крім того, ми ще не готові грати на снігу, і той фут- бол, який прагнемо демонструва- ти, не вийшов. На це вплинули по- годні умови.

Юрій КОВАЛЬ,
головний тренер
"Зорі":

— У нас не вийшла гра з "Чор- номорцем" через тактичну напру- гу. Проаналізували цей поєдинок разом з хлопцями. Уже є позитив- ний тенденції, зменшилася кількість травм через невідповідність. Все це засвідчує, що ми на прави- льному шляху. Сьогоднішня гра з "Оболонню" мала важливе зна- чення для того, щоб не боротися під дамокловим мечем за вижи- вання.

ГОСПОДАРЯМ — ГАНЬБА, ГОСТЯМ — ПОШАНА

КРИВИЙ РІГ

КРИВБАС — МЕТАЛУРГ Зп - 1:3 (1:1).

13 грудня. 14.00. Стадіон "Металург". 500 глядачів.

Судді: О.Зубарев (Слав'янськ) — О.Якименко (Київ), О.Маньковсь- кий (Одеса).

Делегат ФФУ: М.Курилко (Харків).

КРИВИЙ РІГ: Хіді, Сердюк, Допілка, Каракевич (Мелашенко, 67), Аголі, Бюлюкбаші (Свиридов, 66), Булку, Штурко, Бартулович, Жда- нов (Кобахідзе, 81), Івашкевичус. **Запасні:** Кернозенко, Грановсь- кий, Комарицький. **Тренер:** Олег ТАРАН.

ЗАПОРІЖЖЯ: Коваль, Кривцов, Тейку, Невмивака, Польовий, Тіга- рець, Степаненко, Опанасенко, Аржанов, Каськов (Модебадзе, 80), Алозі. **Запасні:** Жук, Міцейка, Пісоцький, Вернидуб, Карауш, Сидор- чук. **Тренер:** Роман ГРИГОРЧУК.

Голи: Бартулович (35) — Аржанов (9, 76), Модебадзе (86).

Попередження: Штурко (45+1), Каракевич (58) — Невмивака (35), Аржанов (44), Модебадзе (80).

Ну, нарешті закінчився цей жахли- вий для криворізьких уболівальників напівсезон. Що буде далі? Одному Богу відомо, та ще, напевно, власни- ком зблизького бренду під назвою ФК "Кривбас". Підбивати підсумки висту- пу команди в першій половині чемпі- онату ще зарано, тому зупинимося все ж таки на перипетіях останнього матчу. Говорити про видовищність і про технічну гру футболістів на при- браному від снігу газоні, але все ж та- ки на промерзлому ґрунті (хоча піді- грів — так кажуть — було ввімкнено),

не доводилося. Перші 5—7 хвилин учасники футбольного грудневого ді- йства звикали до поля, і лише потім взялися до якихось активних дій. При- чому, більшою мірою це стосувалося гостей. Уже перший удар у напрямку воріт господарів став результатив- ним. Це Володимир Аржанов зважив- ся на удар метрів за двадцять п'яти. Вийшло: м'яч перелетів через Хіді, що вийшов далеко з воріт, і призем- лився за спиною албанського голкіпе- ра — 0:1.

Кривбасівці, в яких і так гра не кле-

їлася, засмутилися таким розвитком подій. Лише в середині тайму їм стали вдаватися фрагменти якихось колек- тивних дій. Активний, втім, як і зав- жди, був Бартулович, але належної підтримки не мав. Ось так, кожен гра- вець "Кривбасу" начебто й старався, але за відсутності належної організа- ції гри, колективного маневру в ре- зультаті не виходило. У такій ситуації на перший план виходить завжди ін- дивідуальна майстерність, а з цим компонентом у більшості криворізь- ких виконавців якраз і проблема.

Бюлюкбаші ще, в силу своїх ниніш- ніх функціональних можливостей, на- магався внести в гру конструктив. За- пам'ятався удар здалеку Аголі, й Ко- вало довелось використати свій по- тенціал — Максим витяг "круглого" з- під поперекини. Згадав про своє при- значення Каракевич, але його удар головою після флангової передачі ви- явився неточним. І все ж ігровий сплеск "Кривбасу" приніс локальний результат, але, знову таки, став він підсумком індивідуальної майстернос- ті гравця. Бартулович на швидкості "прочавив" Кривцова і, не доходячи до штрафного майданчика, сильно і точно вистрілюв у дальній кут — без шансів для Ковалю — 1:1. Спіймавши кураж, криворізькі намагалися вийти вперед, але "металурги" всі наміри

господарів призупинили, власне, ще до карного майданчика. А в підсумку запоріжцям трішки не вистачило ве- зіння (читай: виконавської майстер- ності), щоб перед самою перервою ще раз засмутити Хіді: Алозі після по- милки захисту "Кривбасу" в центрі ви- котився вічна-віч з голкіпером, обі- грав його, але примудрився не влучи- ти в рамку воріт, площа яких, як відо- мо, становить близько 18 квадратних метрів.

Друга половина зустрічі була бідні- шою на події. У цілому цікавіший ви- гляд мав "Металург", гості хоч нама- галися позначити комбінаційну гру. Хай це не завжди вдавалося, але пра- гнення було. От тільки з просуванням вперед були проблеми в обох команд, гра точилася в основному в центрі по- ля.

Не виключено, що поєдинок так би й закінчився за мирними одиничками на табло, але на біду, Олега Тарана та його команди, Роман Григорчук ви- рішив випустити на поле Модебадзе. Грузин, власне, і "поховав" "Крив- бас". За чверть години до фінального свистка Іраклій, отримавши пас з флангу, відтягнув на себе двох захи- сників і вкинув м'яч під удар вільному, чомусь, в центрі штрафної, Аржано- ву. Хіді знову не виручив, і Володимир оформив дубль — 1:2. А через п'ять

хвилин Модебадзе вже сам відзначи- вся: Польовий нависив зі штрафного, Іраклій відправив м'яч головою під поперекину — 1:3. Правда перед цим епізодом господарі мали хоро- ший момент, щоб зрівняти рахунок, але Жданов не зумів з близької від- стані переправити м'яч до сітки.

Вперше довелося почути після мат- чу з трибун на адресу "Кривбасу": "Ганьба!"...

Василь ГНАТЮК

Олег ТАРАН,
головний тренер
"Кривбасу":

— Перш за все, хочу сказати, що коментарі тут зайві. Хотів би вибачи- тись за цей жах. Більше нічого сказа- ти. До побачення.

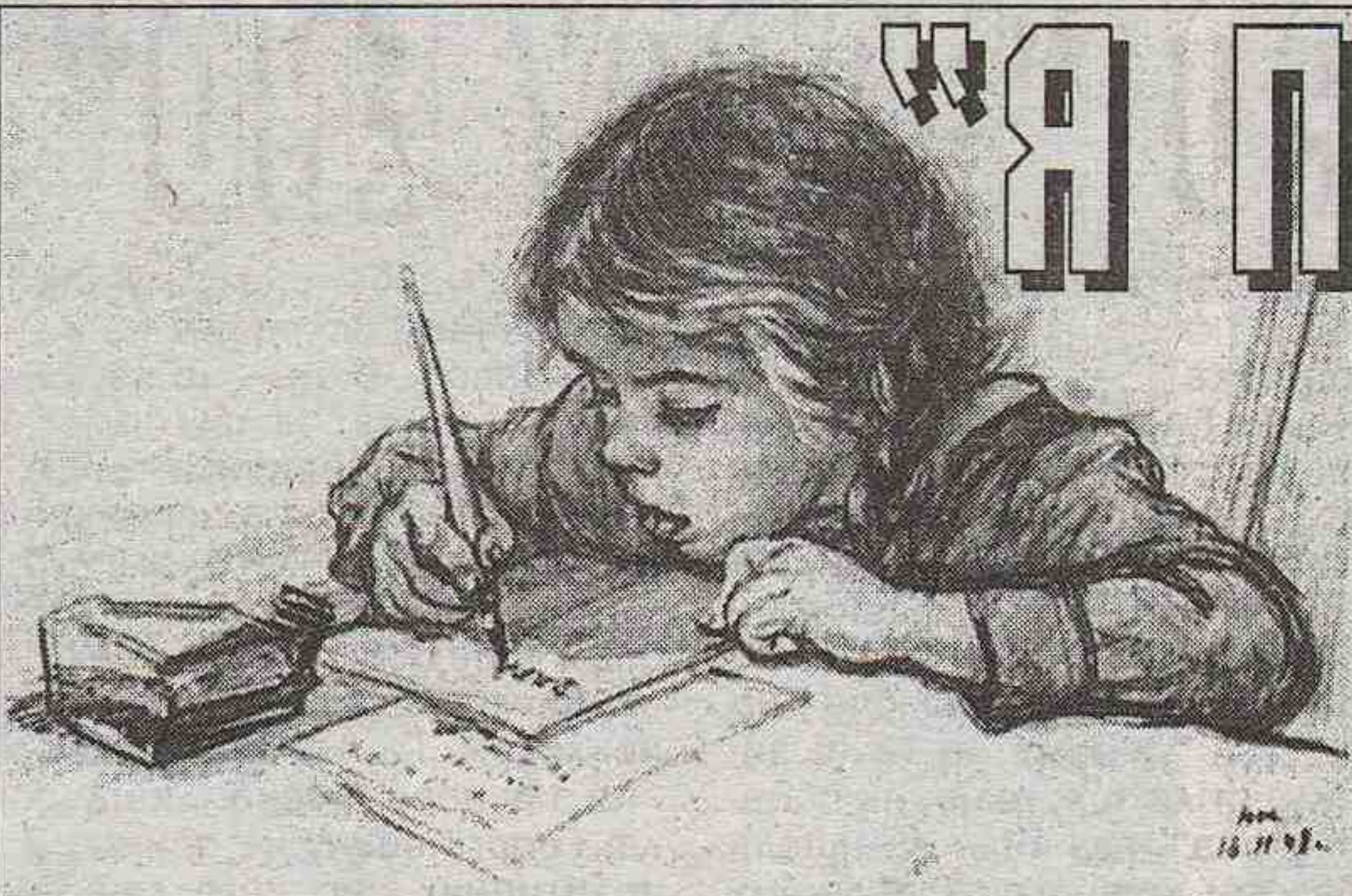
Роман ГРИГОРЧУК,
головний тренер
"Металурга":

— Вважаю, що гра вийшла неви- разною в цілому, якщо говорити про якість футболу.

— **При вашому керівництві "Ме- талург" більше забуває. З чим це мож- на пов'язати?**

— Я не знаю. Можна говорити про тактичні моменти, які ми з командою обговорюємо. Можливо, це збіг об- ставин.

“Я ПИШУ ТОБІ ЛИСТА...”

Кожен вірш — це лист
у кинутій пляшці.
Пауль Целан.

ПРОХАННЯ

Сорокін Михайло Іванович,
м. Радомишль, Житомирська обл.

“/.../ У шкільні роки весь вільний час проводив із футболом. Після закінчення воєнного класу став грати на першість району за своє рідне село, а коли навчався в Київському технікумі залізничного транспорту, то не пропускав жодного домашнього матчу київського “Динамо”. Футбол мене виручав і впродовж служби в лавах Радянської армії /.../ Після армії разом із сім'єю переїхав жити в районний центр, де на роботі ми з друзями створили футбольну команду, й неодноразово ставали чемпіонами й володарями Кубка району. Але минув час і довелося завершувати активні виступи /.../ Місцева футбольна федерація запропонувала мені стати арбітром. Звісно, я не міг відмовити /.../ У мене до вас прохання. Може в працівників редакції є друзі, знайомі, через яких мені виставили б справжню форму арбітра, навіть таку, що вже була у використанні. Так хочеться вийти на поле у формі, а не в звичайній футболці”.

Відповідь “УФ”. Приємно, коли трапляється людина, ко-

тра пронесла дитяче захоплення через усе життя. Друкуємо лист Михайла Івановича з надією, що хтось відгукнеться — наприклад, якась обласна федерація. Його адреса в редакції.

ПРЕТЕНЗІЇ

Ахмет А.,
с. Тишківка, Кіровоградська обл.

Відповідь “УФ”. Добродій Ахмет пише до нас уже кілька разів упродовж поточного року. І кожен його лист до певної міри ставить редакцію в глухий кут, бо наш читач із Кіровоградщини хоче через “УФ” поспілкуватися з представниками київського “Динамо”, головним чином — із наставниками “блакитно-білих”. Коли головним тренером чинного національного чемпіона був Ю.Сьомін, пан Ахмет запитував у того, чому тактика команди боягузлива, чому не грають Гусев, Шовковський і Діакате, чому би не перейти на тактичну схему 1-4-3-3, тощо. Нині автор листа запитує у В.Газзаєва, де команда планує проводити передноворічні збори, чи з'являться нові воротарі, бо з Богуша діла не буде, а Шовковський старий уже, чому не грають Саблич, Алієв, Діакате, ель-Кадури, Кравченко, чому в команді немає порядку, чому влітку було мало придбань і ще багато чого. А, крім того, ще купа

запитань до братів Суркісів. Головне з них — чому трансляції футбольних матчів відбуваються на каналах (“Спорт”, “Футбол”), у яких невелике покриття.

Після Нового року ми спробуємо зв'язатися з осетинським наставником киян і поставимо йому деякі зі вищезгаданих запитань.

СТАТИСТИКА Й СТАТИСТИКИ

Отрешко А.В.

Відповідь “УФ”. На жаль, у нас немає змоги процитувати лист цього дописувача. Причини дві. Перша — його зразок епістолярного жанру викладений російською мовою (себто він “неформатний”). Друга — наш читач має вражаюче складний для розуміння почерк: ми вдвох із Сашком Травянкою розшифрували десь третину його листа, не зумівши виявити навіть те, з якого міста пан Отрешко. Та основна інтенція його послання зрозуміла — стосується вона вітчизняної футбольної статистики. Нас запитують, чому й досі не випущена багатотомна енциклопедія українського футболу, котра максимально повно висвітлює б усі сторони його літопису. І тут ми підходимо до надзвичайно болючої теми: відсутність уваги до нашої футбольної історії з боку керівництва.

Річ у тім, що за умови відсутності змін у цьому напрямі, нічого схожого на енциклопедію, музей або зал слави в нас не буде. Із часу заснування Федерації футболу незалежної України (себто з грудня 1991-го) всі її очільники — і В.Банников, і В.Пустовойтенко, і Г.Суркіс — не виділили жодної копійки для здійснення цієї мети. Кілька

років тому трапився навіть такий прецедент: коли ФФУ начебто звернулася з подібною ініціативою, було створено проект об'єднання футболофілів, людей організували, але далі того не пішло. Або такий приклад. Приблизно тоді ж наш провідний статистик Ю.Ландер приніс в офіс Федерації рукопис книги, де була зібрана інформація щодо всіх гравців, які будь-коли виступали у вищій лізі чемпіонату України: ігри, голи, попередження, інші статистичні дані на десять тисяч футболістів! Книга ота пожежало деякий час, і автор забрав її...

На шпальтах “УФ” уже близько року, як було створено ОЛІСФ — Об'єднання любителів історії та статистики футболу. Ним порушено безліч важливих питань, ліквідовано купу “білих плям” з історії нашого шкіряного м'яча, але від Будинку футболу “лунає” лише глухе мочання... Як слушно зауважив колись львівський статистик О.Паук, “головні біди українського суспільства — це байдужість і заздрість”.

Єдина надія — на меценатів. Але й ті не поспішають відгукуватися — очевидно, є цікавіші й корисніші способи вкласти свої гроші.

ПРО ЯКІСТЬ ТРАНСЛЯЦІЙ

Каштанов Ю.,
м. Донецьк.

“Доки триватиме практика отих бездарних телетрансляцій нашого футболу?”

Відповідь “УФ”. Читайте про це в завтрашньому номері газети.

ПРО СВОБОДУ СЛОВА

Василенко О.,
м. Київ.

“Унікальний випадок із реального життя дарує нам мож-

ливість дослідити й усвідомити основне протиріччя, котре існує між окремо взятою людиною й суспільством. Усім добре відома людина вважає себе месією, який несе на своїх плечах історичну місію введення України в коло європейських держав. Але раптом — маєш! Ведучий однієї футбольної програми й ще сто тисяч підписантів із сайту вимагають од цієї людини якоїсь фінансової звітності, причому негайно. Геть знахабніли! /.../ Виявляється, тримати тренера збірної в ручному режимі — теж штука небезпечна! Треба відповідати за його неуспіх”.

Відповідь “УФ”. Навряд чи варто вкотре повторювати одне й теж. На сторінках нашого часопису про все це йшлося безліч разів, але...

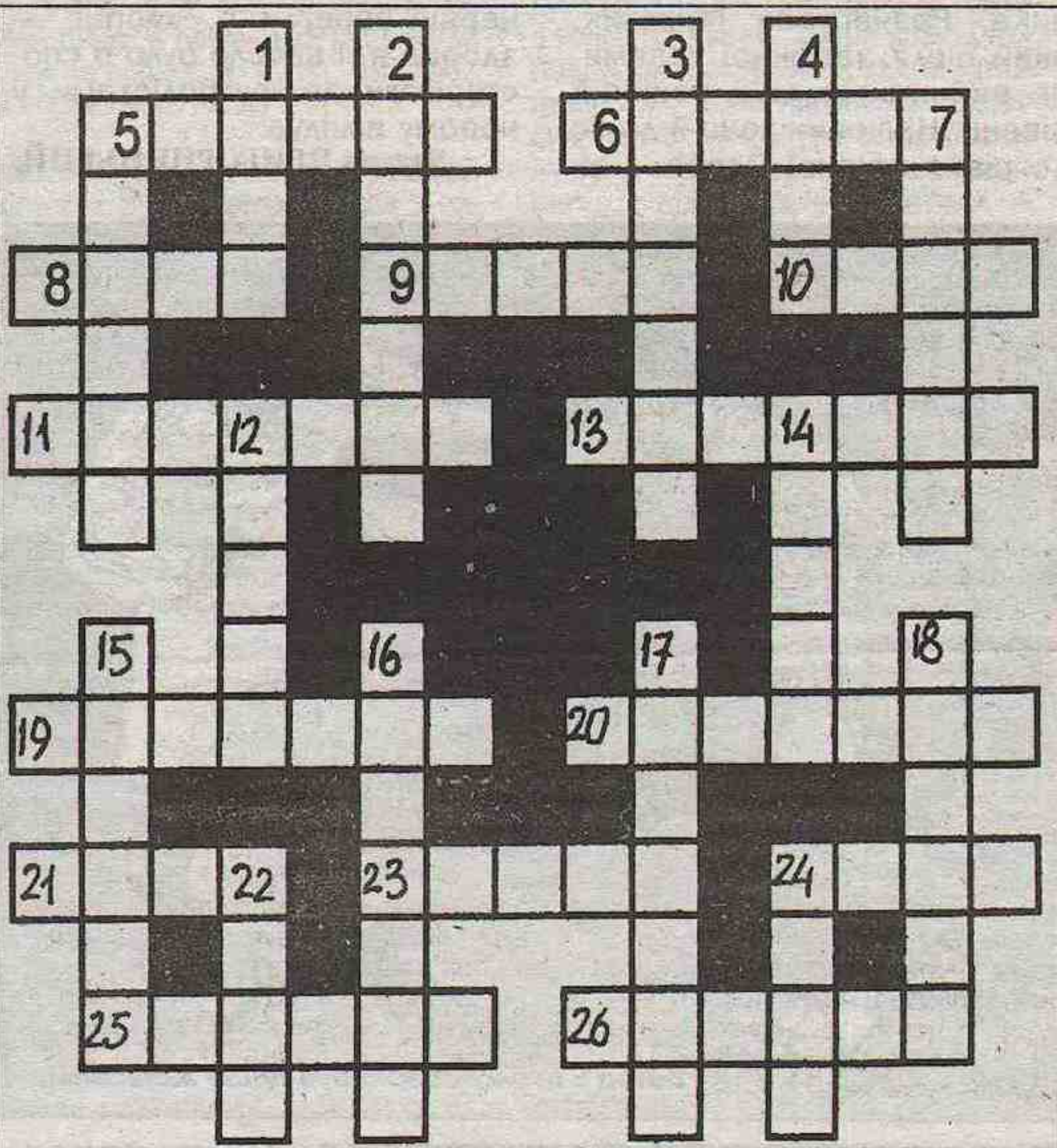
ПРО СЕНС ПИСАТИ

Величко Віталій,
с. Вороньки, Полтавська обл.

“Хотілося написати маленький лист (так, сторінок на десять), але передумав. Насправді, є що сказати. Та, знаючи ваше ставлення до читацьких листів (адже вони з'являються на сторінках газети лише кілька разів на рік), розумію, що всі мої старання будуть марними. І річ тут зовсім не в тім, щоб потрапити на шпальта часопису, а в тім, аби бути почутим. Так само, як не чуять вас наші футбольні керівники, так і мені лачно бути не почутим. Тому й сенсу писати не бачу. Надсилаю тільки власні “трієчки” на референдум”.

Відповідь “УФ”. Пишіть. Тільки не на десять сторінок — ми тут трохи заклопотані, робота, все ж таки.

На листи відповідав
Володимир БАНЯС.

(№ 17)

КРОСВОРД “ФУТБОЛ”.

По горизонталі:

5. Віце-чемпіон Європи 2006 р. серед молодіжних команд у складі збірної України.
6. Місто, яке представляє ФК “Арсенал”.
8. Володар “Золотого м'яча” 1958 р.
9. ... Аваков (ФК “Торпедо” Запоріжжя) — кращий бомбардир чемпіонату України у сезоні 1994-1995 рр.
10. Футбольний клуб із Голландії.
11. Італійський футбольний клуб.
13. Гравець ФК “Астон Вілла” (Англія).
19. У минулому футбольний клуб першої ліги.
20. Країна-господар чемпіонатів світу в 1970 і 1986 рр.
21. Гравець донецького “Шахтаря”.
23. Володар Суперкубка України 2005 р. у складі ФК “Шахтар” (Донецьк).
24. У минулому футболіст донецького “Шахтаря” і збірної України.
25. Футбольний клуб із Росії.
26. Команда із міста Абовян, учасник чемпіонатів СРСР серед команд першої ліги.

По вертикалі:

1. Найкращий воротар України в 2001 і 2002 рр.
2. ... і Польща (Євро-2012).
3. Гравець донецького “Шахтаря”.
4. Футбольний клуб другої ліги.
5. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1968 р.
7. Володар “Золотого м'яча” 2003 р.
12. ... Хітцфельд (тренер).
14. Футбольний клуб із Франції.
15. ФК (Голландія).
16. ... Лобановський.
17. Володар Суперкубка України 2004 р. у складі ФК “Динамо” (Київ).
18. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1972 р. у складі збірної СРСР.
22. Швейцарський ФК.
24. ... Габелія (володар Кубка кубків 1981 р. у складі команди “Динамо” Тбілісі).

Підготував С. КОНЮХОВ.

ІСТОРІЯ НЕ ПРО "HAPPY END"

Найприкріше — «Рубін» вище за «Динамо».

Як же легко провести паралелі нинішніх виступів «Динамо» з виступами у минулій Лізі чемпіонів. Тоді кияни теж вдало стартували в розіграші, навіть дещо краще. Після чотирьох турів в активі дружини Сьоміна не було жодної поразки. Дві нічі з «Арсеналом» та «Фенербахче» і виїзна перемога над «Порту». У четвертому турі «Динамо» грало з «Порту» і вело довгий час в рахунку 1:0. Гол «драконів» у відповідь був небажаним, але не катастрофічним. Тоді Роналдо зрівняв рахунок на 69-й хвилині. У грі четвертого туру цього року киянський клуб був попереду до 86-ї хвилини. На жаль, обидві гри відбулися за практично одним й тим же сценарієм. Спочатку динамівці вели в рахунку, але потім пропускали два м'ячі, які перевертали все з ніг на голову. Чому так траплялося і чи могло бути інакше? Чи можна було уникнути пропущених м'ячів від Лучо Гонсалеса («Порту») та Снейдера («Інтера»)? Цілком ймовірно, якби матчі закінчилися 1:1, «Динамо» потрапило б до плей-офф ЛЧ, де вже не з'являлося 10 років.

А так — в черговий раз за весняними битвами футбольних майстрів ми лише спостерігаємо, а не беремо в них участі. Та й якщо порівняти виступ «Динамо» з минулорічного Лігую, то, на жаль, ми не зробили й кроку вперед. Навпаки, зробили крок назад. Отож, аналіз виступу «Динамо» у ЛЧ-2009/10 проведемо таким чином, щоб зрозуміти, що ж призвело до фіаско. Чому «Динамо» з Шевченком виступило гірше, ніж «Динамо» без нього? І що таке мав Юрій Сьомін, чого бракує Валерію Газзаєву? І робитимемо це, безпосередньо порівнюючи кадровий потенціал, який достатньо змінився за короткий період часу. І також виставимо оцінку кожному виконавцю за десятибальною шкалою.

ВОРОТАРИ

Богуш (8) / Шовковський (9), Богуш (1)

Хоч як прикро констатувати, але саме фатальні помилки Станіслава Богуша вплинули на виступ «Динамо» в цій Лізі. Варто було основному кіперу «Динамо» при Газзаєві Шовковському отримати травму — і на вирішальні поєдинки за друге місце проти «Інтера» у ворота став Богуш. Богуш, який при Сьоміні виступав до рівня збірної, і який за весь минулий сезон

не припустився жодної посправжньому жахливої помилки, в двох матчах з «Нерадзуррі» провалився. У міланському матчі Станіслав не обачно вийшов із воріт і пропустив гол від Станковича. У Києві на його совісті два голи. Коли забивав Міліто, Богуш не врятував, а при взятті воріт Снейдером, думаю, всі пам'ятають, що сталося. До Києва вже сватають юного Ковалюка, а Богуша відправляють назад до Запоріжжя.

Друга половина сезону Артему не вдалася.

Диму без вогню не буває. Са-Шо ж відчув другу молодість. За відомою футбольною приказкою, хороший воротар має відбивати всі удари, які він повинен відбити, і ще в кількох випадках врятувати. Так от, Шовковський у груповому турнірі ЛЧ заслужив лише на позитивні відгуки. А його сейв у Казані після удару Домінгеса увійшов до трійки найкращих епізодів п'ятого туру.

ОБОРОНЦІ

Бетао (9), Діакате (7), Михалік (7), Несмачний (5) (Ель-Каддурі (9) / Єременко (6), Хачериді (9) (Юссуф (10), Алмейда (6), Маграо (7).

Ви лише погляньте, як видозмінилася в нас лінія оборони за рік. Абсолютно нові футболісти грають у Газзаєва. Лише Бетао через травму когось із провідних оборонців з'являвся на полі в нинішній Лізі. І, до речі, як показав домашній матч із «Барселонаю», Бетао, який вийшов на позицію Маграо, відіграв ефективніше, ніж його земляк. «Бетонік» не дав особливо розвернутися Мессі, і провину його в пропущених голах немає. Коли забивав Хаві, усі

питання до Єременка, який не вгледів Абідаля. Незрозумілий хід Газзаєва, який перевів російського фіна в захист, викликає у фахівців подив, адже Бетао, який при Сьоміні грав правого оборонця, набагато надійніший.

Центральна пара беків при Газзаєві, Хачериді — Алмейда, на перший погляд, здається ідеальною, але це лише так здається. Через центр скільки голів привезли хлопці у свої ворота? Мессі й Педро в Барселоні забивали через центральну зону. Міліто в Києві прогледіли, і його блокував уже Маграо. Хачериді хоча б у стилі Горана Саблича виграв всі верхові дуелі, а от що робить Алмейда — інколи не зрозуміло. Айїла Юссуф на даній позиції почувається, як риба у воді, і саме він, в ідеалі, має грати на місці екс-гравця «Атлетико Мінейро». Маграо? Най..., най..., най...

«Покажіть мені ваш півзахист, і я скажу, що у вас за команда», — колись сказав Йохан Кройфф. На жаль, якщо застосувати цей вислів до «Динамо», то зі знаком мінус. Навіть прихід Андрія Шевченка не допоміг команді в Лізі чемпіонів. Хоч як це банально, незважаючи на те, що «Динамо» в групі забило стільки ж голів, як і «Барселона», гра киян залишалася бажати кращого. У першому поєдинку з «Рубіном» наш півзахист повністю провалив перший тайм. На щастя, індивідуальна майстерність оборонців Юссуфа та Маграо допомогла схилити шальки терезів на нашу користь. На «Камп Ноу» кияни мали вигляд пристойний, але вистояти перед «Барселонаю» наразі важко. На «Джузеппе Меацца» кияни провели найкращий матч, і, якби був кмітливішим Мілош Нінкович, динамівці могли б повернутися з більшим очковим вантажем. Удома з «Інтером» результативний удар Андрія Шевченка вселив надію в серця уболівальників, що, нарешті, й на нашій вулиці буде свято. Однак, ганебно проведений другий тайм, коли з 63-ї по 68-му хвилину хлопці Жозе Моуринью влаштували бомбардування, стало зрозуміло, що нам буде непереливки. Врешті-решт, так воно й сталося, а замінив би Валерій Георгійович Ярмоленко, Михалік чи ще когось, і, хтозна, можливо, я зараз писав би зовсім про інше. У Казані динамівський півзахист відіграв на своєму звичному рівні — без сплесків. Останній матч із «Барселонаю» свіжий у пам'яті, і як знущалися каталонці над усіма гравцями «Динамо» — ні в казці сказати, ні пером описати.

Чи міг рятівною паличкою стати Олександр Алієв, якби не конфліктував з Газзаєвим? Можливо. Адже, ми пам'ятаємо, що торік він і в Порту три очки приніс, і в Кубку УЄФА добряче перевіряв надійність воротарів суперника. Розчарував Михалік, який після затяжної травми, не вийшов на свій звичний рівень. Нінкович хоча й доріс до рівня збірної Сербії, і зі-

грає на майбутньому мундіалі, але нічим яскравим не запам'ятався. Він — зв'язувальна ланка, а не футболіст, який може вирішити долю поєдинку. От що найприкріше. А гравець його амплуа має час від часу ставати героєм поєдинку. Ярмоленко, який отримав карт-бланш з приходом Газзаєва й витіснив з основи Гусева, дивідендів Георгійовичу не приніс. З позитивних рис його гри — швидкість і вміння взяти гру на себе. Негативних, щоправда, більше — заграється, втрачає позицію, з прийомом м'яча — проблеми, не кажучи про брак у передачах. Про Шевченка можна говорити й дискутувати довго, але одне очевидно — Андрій з поверненням до Києва знову відчув смак гри і був найкращим у «Динамо», принаймні — в Лізі чемпіонів.

НАПАДНИКИ

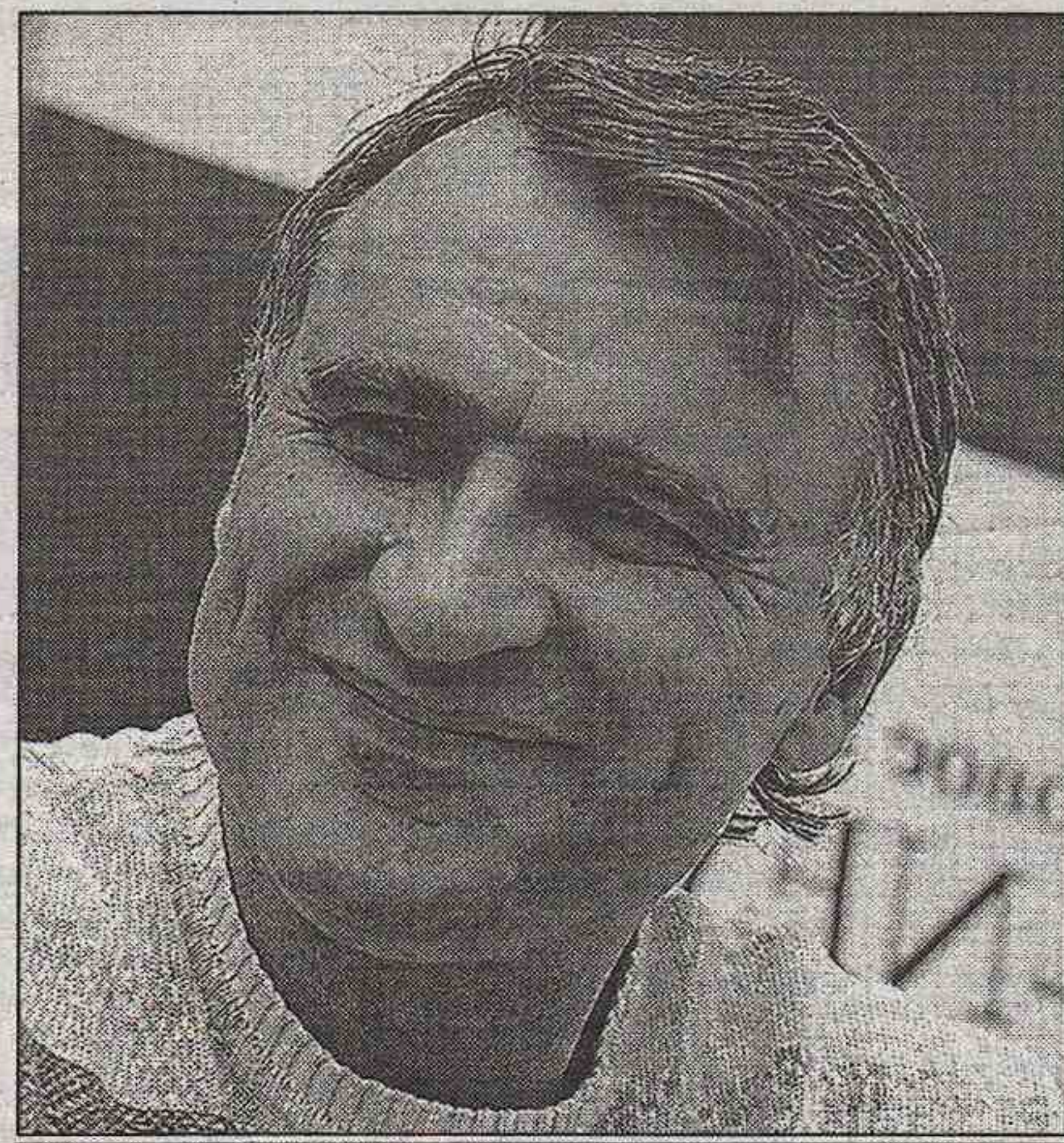
Бангура (8) — Милевський (7) / Милевський (5)

На жаль, після продажу Бангура та Шацьких у киян немає форварда, який забиває. І якщо в чемпіонаті цей факт ще не так помітний, то в Лізі чемпіонів — це серйозна проблема. Міркуйте самі: Милевський за шість матчів забив 0,5 гола. Чому 0,5? Тому, що дехто приписує йому м'яч «Барселоні», але насправді там був чистої води автогол Віктора Вальдеса. Тепер пригадайте, скільки моментів мав за шість матчів Артем? А скільки ударів він завдав? Один небезпечний у Казані, і один «Інтеру»... От і все. Невже функції форварда змінилися, і тепер вони обмежуються прийняттям м'яча на груди, розворотом на 90 градусів і пасом на найближчого партнера? Люди, не смійтеся, коли визнаєте Милевського найкращим гравцем року в Україні, — ви глибоко помиляєтеся. Або ж купіть окуляри, або ж переходьте на серіали. А можливо, хтось і знав би серіал про «Динамо». Непогана ідея, чи не так? Ми нерви берегли б, хлопці — здоров'я, і весело було б спостерігати за футболістами у новому амплуа.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Бетао в цьому сезоні був лише запасним.

Дмитро Станіславович МИХАЙЛЕНКО. Півзахисник. Народився 13 липня 1973 року в Кіровограді. За збірну України зіграв 23 матчі, забив два голи. Семиразовий чемпіон України (1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001), чотириразовий володар Кубка України (1996, 1998, 1999, 2000), володар кубка Кіпру (2009). Наразі працює тренером ФК "Дніпро" (Дніпропетровськ).

Павло Леонідович ШКАПЕНКО. Півзахисник. Народився 16 грудня 1972 року в Запоріжжі. За збірну України зіграв 10 матчів. П'ятиразовий чемпіон України (1993 — 1997), дворазовий володар Кубка України (1993, 1996).

Віктор Іванович ХЛУС. Нападник. Народився 12 лютого 1958 року в Новгороді-Сіверському, що на Чернігівщині. Дворазовий чемпіон Радянського Союзу (1980, 1981), володар кубка СРСР (1982).

1. Ви чекали від "Динамо" більшого в цьому розігріші ЛЧ?

Дмитро Михайленко: — Якщо говорити про рівень гри й навіть зароблені очки, то мені все сподобалося.

Павло Шкапенко: — У такій групі дуже багато залежало від везіння й удачі. На жаль, не вийшло... Чекав я більшого, але не вистачило збалансованості.

Віктор Хлус: — Ні, від цього "Динамо" я більшого не чекав і прогнозував такі ось підсумки єврокубкової кампанії ще два місяці тому. Після того, як помер Лобановський, ми почали йти не за ним і його вченням і зайшли в глухий кут.

2. У чому наші суперники виявилися сильнішими?

Дмитро Михайленко: — Не сказав би, що хтось із суперників був сильнішим за киян. Вважаю, що група в нас була дуже рівна. Інша річ, що кияни наступили на "старі граблі": їм знову бракувало концентрації наприкінці матчів. Усе могло б статися інакше.

Павло Шкапенко: — 3 "Інтером" ми провели дві рівні гри, але не вистачило фарту. "Барселона" просто на голову сильніша за нас, але на те вона й "Барселона". 3 "Рубіном" теж були дві рівні гри. Ми могли боротися за перше місце в групі, але не пощастило.

Віктор Хлус: — "Барселона" була на дві голови сильнішою за "Динамо". Це навіть не обговорюється. "Інтер" теж був на голову вищим. Лише з росіянами ми змогли грати на рівних, а "Рубін" випадково посів третє місце в групі.

3. Побудована через фланги гра киян була виправданою з таким підбором гравців на цих позиціях? Що ви скажете про наших крайків?

Дмитро Михайленко: — Мені подобається гра і Ярмоленка, і Маграо з Єременком. Якість гри "Динамо" мені сподобалась, тому як грати — через фланги чи центр — не має значення.

Павло Шкапенко: — Ярмоленко мене взагалі не вразив своєю грою. Писали, що ним цікавиться "Мілан"... Так-от, він, як на мене, ще "сирий" і не відповідає рівню команди, яка може пробитися в 1/4 ЛЧ. Гусев чомусь грає нестабільно, але я впевнений, що потенціал у нього дуже високий. Єременко — ніби непоганий гравець, але дів дещо невпевнено. Маграо — молодіш. Він ще молодий, думаю, що з часом лише прогресуватиме і багато в чому допоможе "Динамо".

Віктор Хлус: — Незалежно від обраної Газзаєвим тактики, я аб-

солютно впевнений в тому, що деякі гравці команди просто не відповідають рівню "Динамо" Київ. Їхні прізвиська було б називати некоректно, тому цього не робитиму.

4. На що могла б розраховувати команда з такою грою без Андрія Шевченка?

Дмитро Михайленко: — Його роль в команді не варто як недооцінювати, так і переоцінювати. До того ж, він забив лише один гол. Думаю, кияни й без Шевченка посіли четверте місце в групі. Проблема в тому, що група була дуже сильною.

Павло Шкапенко: — Один в полі — не воїн, але, дивлячись на всі ігри ЛЧ з участю Андрія, я був приємно вражений його грою й самовіддачею. У футболі йому вже немає чого доводити, але він виходить на поле і б'ється до останнього. Я за нього дуже радий, адже думав, що Андрій приїхав у Київ догравати і готуватися до тренерської роботи. Він це спростував. Андрій — найкращий в "Динамо".

Віктор Хлус: — Шевченко цій команді не допоможе. Це однозначно!

5. Що в діях киян розчарувало і порадувало найбільше?

Дмитро Михайленко: — Сподобалося наступне: два роки тому результати ігор проти таких команд, як "Інтер" і "Барселона", були відомі ще задовго до гри, а нині ми довели, що можемо грати з усіма на рівних. Лише домашній поєдинок проти каталонців став винятком. Вони просто на голову сильніші за нас. Дуже сподобався ігровий настрій киян та швидкий перехід від оборони до атаки. А розчарувало, звісно ж, пропущені на останніх хвилинах голи.

Павло Шкапенко: — Мені здається, що бракувало командних дій, збалансованості лінії і пресингу. Ми при Лобановському пресингували суперника упродовж всього матчу. Порадувало те, що хлопці не опускали рук і грали до останнього. Ми втратили очки в іграх проти "Інтера", коли не мали права цього робити. Думаю, саме ці матчі були вирішальними.

Віктор Хлус: — Мене як нападника розчарувало те, як можна створювати по одному-два моменти за гру, граючи проти таких команд? Яка різниця, яку тактику обирає тренер, якщо колектив не забиває?! Я скажу більше: за Лобановського, при дуже поганій якості гри, ми в матчі проти будь-якого суперника створювали по п'ятнадцять голевих моментів! У нас міг забити кожен гравець. Тому надійність результату була дуже високою.

6. Чи подобається вам те, що в Києві з'явився тренер із власним баченням футболу, а не школи Лобановського, як було раніше?

Дмитро Михайленко: — Це цілком нормальне явище. Головне, щоб команду очолював тренер, який приносить результат, а з якої він тренерської школи — байдуже. Зараз є сучасний футбол і треба відповідати його вимогам.

Павло Шкапенко: — Газзаєв — хороший тренер, який прагне завжди перемагати. Так, наразі бракувало злагодженості у грі киян і ще певних моментів, але я думаю, що навесні ми побачимо вже зовсім іншу, агресивнішу команду.

Віктор Хлус: — Я — прихильник школи Метра. І зрозумійте: навіть якщо ми помилялись, то всі разом йшли за Лобановським, бо знали, куди йдемо. А зараз ми йдемо в нікуди! Розглянемо таку ситуацію: не сьогодні-завтра Газзаєв піде з команди. Чи залишаться тут люди, які продовжуватимуть його напрям, працю? Ні! А за Лобановським йшли завжди. При тому, що зараз кожен тренер дивиться на футбол по-своєму, команди, аби досягти високих результатів, потрібні щоразу, щосезону оновлюються під нового тренера. Чи добре це? Не думаю.

7. Газзаєв заявляє, що планує виграти з киянами упродовж трьох років ЛЧ. Прокоментуйте ці плани Валерія Георгійовича.

Дмитро Михайленко: — Дійти в євротурнірі далеко ми можемо, але виграти ЛЧ клубу з нашого чемпіонату нереально.

Павло Шкапенко: — Я думаю, що це дуже хороші плани й амбіції. До того ж, Газзаєв знає, як перемагати в єврокубках. Я можу лише побажати йому удачі в здійсненні цих планів, але команда має неодмінно вже взимку підсилюватися. Три роки — це чималий термін, тому час створити боездатну команду у Валерія Георгійовича є.

Віктор Хлус: — Якби ж його плани підкріплювались результатом... Зараз же ми говоримо про інше. Й бачимо на лаві запасних людей, які повинні грати в основному складі.

8. "Динамо" Сьоміна і Газзаєва. Вам яке більш подобається?

Дмитро Михайленко: — "Динамо" Газзаєва більш мобільне. Та що там мобільне, воно елементарно сильніше.

Павло Шкапенко: — Мені більше подобається "Динамо" Сьоміна. Команда тоді була згуртованішою і заряджена єдиною думкою.

Віктор Іванович: — Мені не подобалося "Динамо" ні при Сьоміні, і не подобається зараз. Мені подобалося воно при Лобановському!

9. На вашу думку, які позиції динамівцям потрібно підсилювати передусім?

Дмитро Михайленко: — Не завадили б хороші виконавці на всіх лініях.

Павло Шкапенко: — Тут варто не поспішити і придбати кількох справді хороших захисників. Саме ця лінія потребує термінового підсилення.

Віктор Хлус: — Різні тренери — різний підхід, різні гравці, тому я думаю, що підсилюватись треба не так за позиціями, як тими виконавцями, які підходять тренеру. Втім, я вважаю, що в останніх іграх нам бракувало швидкості Гусева, мислення Алієва і, можливо, ще чогось.

10. Погодьтеся, що домашня гра проти "Інтера" і дві зустрічі проти "Барселони" яскраво продемонстрували рівень цього річного "Динамо"?

Дмитро Михайленко: — Звісно. Динамівцям бракує класу на тлі таких суперників, і нікуди від цього не подітись.

Павло Шкапенко: — А згадайте, що "Барселона" робила в Каталонії з "Інтером"? Теж "возила", як хотіла, отож, "Інтер" тепер погана команда? З "Барсою" ми ще конкурувати не готові. А другий тайм у грі проти італійців... Гравці, мабуть, самі злякалися рахунку і того, що переграють міланців, десь розслабились, зарано повірили в перемогу. Але "Інтеру" тоді теж дуже пощастило. Моуріньо не був би собою, якби не був фартовим.

Віктор Хлус: — Ви маєте рацію на всі сто відсотків. Але я дещо відійду від теми: знаєте, я дуже не хотів би зараз грати в нападі "Динамо" на місці Милевського. Коли я грав, то нас завжди було двоє троє попереду, а Артем завжди один. Йому дуже важко навіть встигнути м'яч прийняти! Тому про який клас "Динамо" може йти мова?

11. Газзаєв робить ставку на український напад. Чи виправдано це?

Дмитро Михайленко: — Виправдано — це коли таке тренерське рішення приносить результат. Не знаю навіть, що ще додати.

Павло Шкапенко: — Забиває наша атака мало, але треба давати грати своїм вихованцям і готувати свою молодь. Легіонер має бути на голову сильнішим за українця, тому якщо в нас немає висококласного форварда-легіонера, то нехай грають наші футболісти.

Віктор Хлус: — Будь-яка класна команда піклується, в першу чергу, саме про гравців атаки! Голи мають робити люди, які вміють це робити! Візьміть останні покоління

"Динамо": Блохін, Беланов і Шевченко. Всі вони могли самотужки витягнути гру, а що Милевський, при всій своїй повазі до нього? Вибачте, але йому просто бракує швидкості, в нього інші переваги!

12. Окремо прокоментуйте гру капітана "Динамо" Артема Милевського.

Дмитро Михайленко: — Ми бачили двох різних Милевських: в перших матчах він був дуже рухливим, і в нього дуже багато виходило. У вересні він був найкращим в Україні. А зараз, на жаль, ми бачимо зовсім іншого Артема. Мені його манера гри подобається, але нападник повинен забивати.

Павло Шкапенко: — Милевський, мені здається, підхопив зіркову хворобу: він перестав працювати, як це було раніше. Він тепер капітан, думає, що можна й так грати... При Сьоміні він був набагато ефективнішим, особливо у зв'язці з Алієвим. Вони дуже добре розуміли й доповнювали один одного. Але проблема не так у відсутності Алієва, як у самому Артемі: почав менше рухатись, вступати в боротьбу, викладатись на полі. Можливо, в нього якісь психологічні проблеми.

Віктор Хлус: — Артем мені дуже подобається своєю самовіддачею, він постійно старається, але одному обійти такий захист, як в "Барселоні", неможливо! Біля нього має грати виконавець, який надаватиме атакі киян швидкість. Подивіться на "Барселону", вона ж грає за такою ж схемою! Але хто діє під Ібрагімовичем? Усі швидкісні гравці, які не бояться брати на себе ініціативу і йти вперед, в обіграш. У Києві таких немає.

13. У "Динамо", як на мене, дуже мало гравців, які грають, в першу чергу, головою. Мога на таких виконавців вже минула чи вони просто дорого коштують?

Дмитро Михайленко: — Знаєте, основну знижку потрібно робити на рівень нашого чемпіонату — який він, такі й футболісти.

Павло Шкапенко: — І те, й інше. Справді, нам не вистачає такого футболіста, яким був для "Динамо" Алієв у хорошій формі. Такіх гравців зараз дуже мало, тому вони дуже ціняться. Нінкович старається, але справляється з цією роллю не дуже, як би хотілося. Йому потрібна конкуренція. В будь-якому випадку, "Динамо" має купувати гравця з головою на плечах в центр поля.

Віктор Хлус: — Команда має бути або думаючою, або бігаючою. Виходячи з цього, потрібно купувати відповідних гравців.

Анатолій ВОЛКОВ.

Волинь

Після того, як всім гравцям команди надали змогу по-справжньому відпочити від футболу, у відпустку офіційно пішла й решта персоналу клубу. Наразі, активно працювати "Волинь" продовжуватиме лише в плані селекції. Додам, що команду залишили кілька ветеранів: славнозвісний Юрій Беню (який нещодавно прийшов у "Волинь", знову вирішив повернутися до тренерської роботи), статус вільного агента надали півзахиснику Сергію Снитку, на трансфер виставлено бразильця Салгейро, який не відповідає вимогам Віталія Кварцяного. На всіх інших футболістів, які виступали в осінній частині першості, Віталій Кварцяний поки що розраховує. Команда повернеться з відпустки 10 січня. З 13 по 24 січня лучні тренуватимуться в Ялті. З січня по березень "Волинь" проведе ще два збори в турецькій Анталії. Розпочне друге коло "Волинь" двома домашніми матчами: 15 березня вона прийматиме ПФК "Олександрія", а 19 — "Дністер".

Нафтовик-Укрнафта

12 команда чемпіонату 20 грудня збереться на базі в Охтирці, де розпочне свій перший навчально-тренувальний збір. Не варто й говорити, що клуб, який нещодавно грав у "вишці", має бути незадоволеним місцем, яке посідає. Мабуть, саме тому керівництво команди й вирішило розпочати підготовку до другого кола одними з перших серед учасників першої ліги.

Львів

Спортивна арена, яка нині будується у Львові до Євро-2012, в майбутньому використовуватиметься футбольним клубом "Львів". Про це в інтерв'ю сайту розповів директор Департаменту "Євро-2012" Львівської міської ради Олег Засадний.

"Можливо, господарем нашого стадіону стане ФК "Львів", — зазначив Олег Засадний. — З цим клубом ми тісно співпрацюємо. Що ж до ФК "Карпати", то нині він орендує інший комунальний стадіон. "Львів" грає в першій лізі, але посідає там друге місце й прагне вийти до прем'єр-ліги. Ще недавно вони думали, чи треба будувати стадіон самим. Тому для них наш новий стадіон буде доречним. Сьогодні ведуться дуже активні переговори з їхнім генеральним директором щодо подальшої співпраці двох структур. І, що важливо, є обопільне бажання. Ми залучимо до цього проекту й Міністерство у справах молоді й спорту. Ми замислилися над цим не тому, що нас хвилює фінансове питання, а щоб люди відчували відповідальність. Як-що зараз укладемо договір з ФК "Львів" і міністерством, то ми погоджуватимемо з ними питання, де буде розташовано ресторан, яким буде дизайн, колір сидінь тощо. І, врешті-решт, ми вирішимо, як називатиметься стадіон".

Підготував Анатолій ВОЛКОВ.

Зірка

ПОМІТНО ЗРОСЛИ ЛИШЕ ПРЕМІАЛЬНІ

Новачки в цьому році — те, що треба. Очевидно, що й білоцерківці, й кіровоградці знали, куди йдуть, тому підготувалися заздалегідь. Команди з досить посереднім фінансуванням, як для першої ліги, одразу продемонстрували, що статистиками вони точно не будуть. Не в останню чергу успіхами вони мають завдячувати своїм коучам, з якими ми й поспілкувалися.

— **Ігоре Валентиновичу, як коментуєте виступи своєї команди в першому колі й, зокрема, підсумкове одинадцяте місце?**

— Я не зовсім задоволений саме одинадцятою позицією, адже п'ять очок, щонайменше, ми не добрали — це, насамперед, у матчах з "Олександрією" (2:2) і "Нивою" та "Геліосом" (1:1). Хоча ми й новачки — результат задовільний. Особливо беручи до уваги, що ділимо ми його з "Кримтеплицею", в якій фінансування краще й завдання інші. Та я впевнений — на фініші чемпіонату ми будемо вище.

— **На вашу думку, причиною невдалого старту можна вважати сильних суперників (в активі було лише три залікові пункти) чи команда була психологічно не готова?**

— Ви самі частково відповіли на своє питання. Три стартові тури ми провели з командами, перед якими стоять конкретні завдання. "Севастополь", "Волинь", "Нафтовик" прагнуть підвищитись у класі. Грали ми дуже достойно, особливо — в матчі з "Волинню", вели в першому таймі з рахунком 2:0, до того ж, суддя наприкінці тайму не призначив стовідсоткового пенальті, реалізувавши який, ми б свого вже не віддали. В інших трьох матчах грали теж гідно й заслуговували більше, ніж дві нічиї й поразка. Виняток — дебютний матч з "Севастополем", який ми повністю провалили через епідемію травм, що сплутало нам всі награні комбінації.

— **Кого можете відзначити з гравців за підсумками першого кола?**

— Перш за все, Олега Котелюха — це наша опора у центрі оборони, який чимало пограв на найвищому рівні (останнім його клубом був "Кривбас"). Поруч з ним і Сергій Басов з Олексієм Чорномазом, нашим вихованцем, діями не роках надійно. У півзахисті — досвідченого Данченка з молодим Кочурою, який, до речі, став найкращим бомбардиром (забив чотири м'ячі). Нам бракувало забивного нападника який би реалізував 30 — 40 відсотків голевих нагод. Півзахист створював по десять моментів майже в кожному матчі, та підводила реалізація. Саша Морозов — непоганий нападник, але в нього не виходило щось при завершенні атаки, саме тому, мабуть, йому й не вдалося закріпитися в "Оболоні". Взагалі, всі хлопці діяли дуже достойно — тому те місце, яке ми посідаємо, не зовсім відповідає реаліям.

— **Як вписався в команду Бундаш, на якого ви поклали великі сподівання?**

— Славу Бундаша, як і багатьох інших наших виконавців, переслідували травми, тому йому не вдалося зіграти більшу частину матчів. Коли ж був здоровий, то виходив і забивав.

— **Чи відчутна різниця між першою та другою лігами, зважаючи на результати новачків?**

— Без сумніву, різниця відчутна. У першій лізі все робиться швидше, клас виконавців вищий, і команди ставлять перед собою завдання вийти в прем'єр-лігу. У другій же лізі грають аматори. На мою думку, не слід оцінювати за результатом, адже ні ми, ні "Арсенал" не граємо тими складами, якими грали в другій лізі. Ви краще погляньте, де перебуває "Нива".

— **Наскільки більше стали отримувати футболісти, коли вийшли до першої ліги?**

— Помітно зросли лише преміальні, оскільки ми не є потужна фінансово забезпеченим колективом. У клубах, де є завдання, — ситуація суттєво відрізняється.

— **Скільки, якщо не секрет, отримують ваші підопічні?**

— Ну, кожен по-різному (сміється). Можливо, це теж одна з тих причин, чому ми перебуваємо на одинадцятому місці.

— **Будете підсилюватись взимку, чи в цьому немає потреби?**

— Обов'язково. Я думаю на 50-60 відсотків команда буде іншою.

— **Який матч запам'ятався найбільше і чому?**

— Без сумніву, це матч з "Геліосом". Дуже цікавим вийшов поєдинок — забили чистий м'яч, нам його не зарахували, повинні були перемогти, а сама гра була схожою на ту, якої я вимагаю від своїх підопічних.

— **Що відзначите в грі "Геліоса"?**

— Мабуть, головним їхнім козирем є Кандауров, який за рік створив боекватний колектив.

— **Команда проводила спаринги після дострокового завершення чемпіонату, чи одразу пішла на зимові канікули?**

— Одразу роз'їхались. Навіщо тримати хлопців, нехай краще відновлюються.

— **Коли команда вийде з відпустки й де проводитиме збори?**

— Вийдемо з відпустки в середині січня. Півтора місяця нам вистачить для підготовки до чемпіонату, а де проводитимемо збір — навіть не знаю. Все залежить від грошей. Спершу буде зустріч з президентом, тоді й дізнаємось.

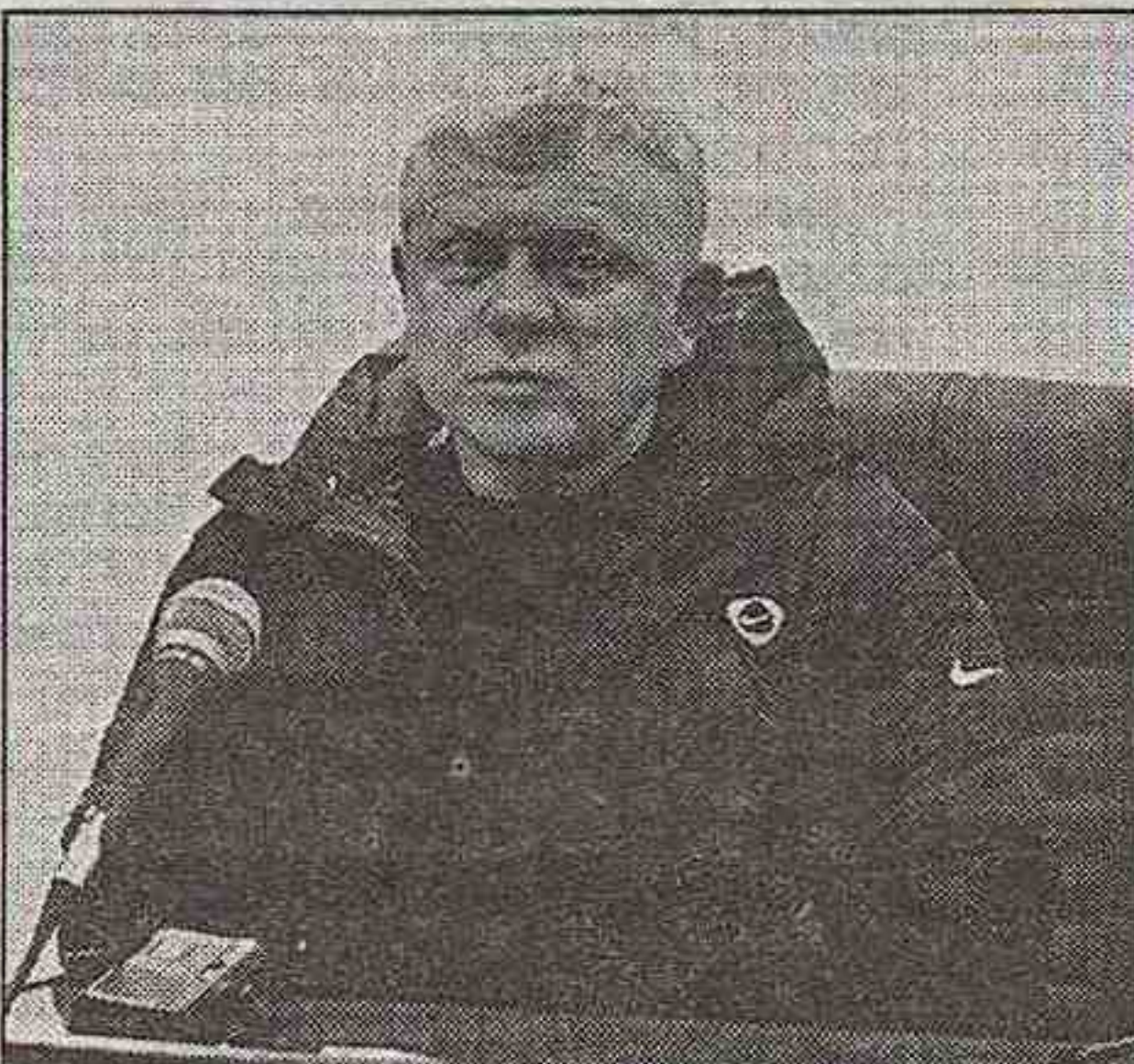
— **Чи доречно, на вашу думку, було переносити останні чотири тури на весну, зважаючи на стан наших газонів у березні?**

— У нас склалася така ситуація, що 12 футболістів захворіли на грип, до того ж, троє виконавців мали переломи (Бундаш, Маклаков, Поліщук), тому матч з "Севастополем" перенесли, а далі я не знаю, як вони змогли б відновитися. Тому для нас це було просто необхідно, оскільки погода була сприятлива для проведення матчів, то в цьому ми втратили, але ніхто ж не знав, що так буде. Навесні зі стадіонами може бути катастрофа, але, як говорив Кварцяний, "дай, Боже, щоб Боженяк щось зробив".

Василь МАТІЙЧУК.

Арсенал

З ЛІДЕРАМИ МИ ГРАЛИ ДРУГИМ НОМЕРОМ, А ЇХНІЙ КЛАС НЕ НАДТО ПЕРЕВАЖАВ НАШ

— **Вітаю вас з успішним стартом у першій лізі, адже більшість фахівців саме "Арсенал" вважають головним відкриттям сезону. Ваші враження від першої ліги?**

— Вважаю, що ми виступили добре, але, підсумувавши перше коло, ми зрозуміли, що могли й краще.

— **Чи мали конкретні завдання на сезон, враховуючи, що вийшли до першої ліги, так би мовити, не планово?**

— Лише в цьому сезоні ми мали виходити до першої ліги, а поза як це вдалося зробити швидше, завдання — бути в десятці. Назвати це великою несподіванкою не можна, адже ще минулої зими було зрозуміло, що не лише "Динамо-Ігросервіс", а й ще кілька команд можуть "не дожити" до весни, просто наші очікування справдилися.

— **На відміну від інших дебютантів, ваша команда дуже впевнено стартувала, зазнавши першої поразки лише в четвертому турі. Пам'ятаєте той матч (2:7 від чинного лідера)?**

— По-перше, в стартових матчах нам щастило, а по-друге, нас недооцінили. Матч із "Севастополем" пам'ятаю чудово, і, напевно, ніколи не забуду. Це був поєдинок, у якому Фортуна відвернулася від нас. До 70-х хвилин

рахунок був 2:3, гра була рівною, ми атакували й намагалися зрівняти рахунок. Коли ж на контратаці пропустили четвертий гол, команда посипалась. Таке буває, удар — гол, особливо з дебютантами.

— **Цьогорічні дебютанти посилили першу лігу. Невже настільки мінімальна різниця між другою та першою лігами?**

— На початку різниця відчувалася, особливо з лідерами. Нині ж гравці адаптувалися, в команду вписалися шестеро новачків, яких я запросив, і різниці, як такої, ми не відчуваємо. Грали в усіх матчах на рівних як у виграних, так і в програних.

— **Незважаючи на результат, серед уболівальників існує думка, що ви упереджено ставитеся до місцевих вихованців, довіряючи більше новачкам, яких привели в команду із Західної України.**

— Я так не вважаю. Коли прийшов у команду, в ній з місцевих гравців лише Степанюк, а при мені прийшли Кривошеєв та Коваль. Нині з нами тренуються ще кілька вихованців. Якщо будуть хороші хлопці, то із задоволенням братиму в команду. Я залучав тих, кого знав, щоб досягти результату. А те, що я брав їх із Західної України, то я також і відправляв їх у Західну Україну. Щоб заперечити цей факт, можу сказати, що ми взяли Суслова з Дніпродзержинська, Коваленка — з Киє-

ва, Лисюка — з Олександрії. Не було часу до всіх придивитись.

— **Взагалі, матчі з лідерами, й із командами, які відкрито говорять про своє прагнення вийти до прем'єр-ліги, ви зіграли дуже вдало. За винятком вищезгаданого "Севастополя" ("Волинь" 2:0, "Сталь" 1:0, ФК "Львів" 0:0), а от з івано-франківськими командами, які перебувають у нижній частині турнірної таблиці, не склалися. Чому?**

— З лідерами ми грали другим номером, а їхній клас не надто переважав наш. Така ж ситуація і з аутсайдерами, вони думають, що ми зможемо їх переграти на класі, а в нас його, як такого, немає. Переважно переграємо суперників на бажанні. Щодо невдалих матчів, то це не виправдання, але перед матчем із "Прикарпаттям" всі наші форварди були травмовані, й нам довелося в нападі ставити двох півзахисників, які не змогли реалізувати створені моменти.

— **Чи не виникають у вас інколи думки в найближчому майбутньому "непланово" піднятися ще на одну лігу вище?**

— Двох див в один рік не буває. Потрібно дограти сезон в десятці, адже всі команди йдуть дуже щільно — можемо як піднятися, так і опуститися. Важливо, як ми підсилюємося. Місце, яке посідаємо нині, відповідає рівню наших гравців.

Ігор АРТИМОВИЧ:

— **Як президент сприйняв сьоме місце?**

— Був дуже задоволений. Була розмова, що обов'язково підсилюємось, а вже в наступному сезоні ставитимемо завдання потрапити в п'ятірку.

— **Кажуть, що Юрій Васильович хоче збудувати новий стадіон на три-п'ять тисяч місць, саме для "Арсеналу". Враховуючи, що на домашні матчі "Арсеналу" ходить в середньому п'ять-шість тисяч, чи не замало?**

— Так, стадіон вже будується, але, наскільки мені відомо від Юрія Васильовича, він вміщуватиме п'ять-сім тисяч, і ви думаєте, що це мало? Якщо так, то повернемося на "Трудові резерви" (сміється). Річ у тому, що люди засумували за футболом, адже стадіон був на реконструкції, а в місті рік не було навіть другої ліги. Так завжди буває — коли команда підвищується в класі, на неї ходять багато глядачів. Відданість наших уболівальників побачимо в наступному сезоні, а ми, в свою чергу, постарасемося не розчарувати.

— **На вашу думку, наскільки доречним було переносити чотири останні тури на весну, особливо, зважаючи на стан наших полів у березні?**

— Якщо брати конкретно нашу команду, то втрати були відносно незначними. А от те, що сезон можна було дограти, — однозначно. Про інших не знаю. З полями буде як завжди...

Василь МАТІЙЧУК.

ЮНАЦЬКА ЗБІРНА УКРАЇНИ									
2009 рік (28 матчів: +8=10-10, м'ячів 41-40)									
11.01.09	Мінськ (Білорусь)	МТ	Бельгія	3:0	Іванко, Бабенко, Власко	1992	О.Головко		
13.01.09	Мінськ (Білорусь)	МТ	Литва	8:0	Каравас-2, Будковський, Прокіпчук, Рябушко, Жичиков-2, Ордець	1992	О.Головко		
15.01.09	Мінськ (Білорусь)	МТ	Білорусь	0:1		1992	О.Головко		
17.01.09	Мінськ (Білорусь)	МТ	Росія	2:1	Будковський-2	1992	О.Головко		
26.01.09	Ізмір (Туреччина)	МТ	Франція	0:2		1993	О.Лисенко		
27.01.09	Ізмір (Туреччина)	МТ	Бельгія	2:1	Калитвинцев, Багдасаров	1993	О.Лисенко		
29.01.09	Ізмір (Туреччина)	МТ	Чехія	4:1	Яковенко, Калитвинцев, Луканюк, Мірослін	1993	О.Лисенко		
31.01.09	Маніса (Туреччина)	МТ	Туреччина	2:2	Луканюк, Хасан-автогол	1993	О.Лисенко		
10.02.09	Албуфейра (Португалія)	ТМ	Голландія	1:3	Яковенко	1993	О.Лисенко		
12.02.09	Албуфейра (Португалія)	ТМ	Голландія	0:2		1993	О.Лисенко		
02.03.09	Верн (Бельгія)	МТ	Північна Ірландія	2:0	Чурко, Єфремов	1993	О.Лисенко		
04.03.09	Верн (Бельгія)	МТ	Словаччина	1:2	Калитвинцев	1993	О.Лисенко		
06.03.09	Верн (Бельгія)	МТ	Бельгія	0:1		1993	О.Лисенко		
17.03.09	Пірімасенс (Німеччина)	ТМ	Німеччина	0:3		1992	О.Головко		
19.03.09	Неуіркен (Німеччина)	ТМ	Німеччина	0:0		1992	О.Головко		
22.05.09	Київ (Конча-Заспа)	МТ	Литва	2:1	Луканюк, Полюх	1993	О.Лисенко		
23.05.09	Київ (Конча-Заспа)	МТ	Італія	1:1	Хамід	1993	О.Лисенко		
25.05.09	Київ (Конча-Заспа)	МТ	Сербія	2:2	Полюх, Луканюк	1993	О.Лисенко		
26.05.09	Київ	МТ	Польща	1:1	Луканюк	1993	О.Лисенко		
18.08.09	Паланга (Литва)	МТ	Литва	1:4	Злепко	1994	Ю.Мороз		
19.08.09	Паланга (Литва)	МТ	Азербайджан	1:4	Злепко	1994	Ю.Мороз		
22.08.09	Паланга (Литва)	МТ	Білорусь	1:2	Близниченко	1994	Ю.Мороз		
01.09.09	Сєрадз (Польща)	МТ	Данія	2:2	Чурко, Луканюк	1993	О.Лисенко		
02.09.09	Сєрадз (Польща)	МТ	Болгарія	1:1	Луканюк	1993	О.Лисенко		
04.09.09	Лодзь (Польща)	МТ	Росія	2:2	Шевцов, Яковенко	1993	О.Лисенко		
17.10.09	Таллінн (Естонія)	ЧС	Естонія	0:0		1993	О.Лисенко		
19.10.09	Ракверє (Естонія)	ЧС	Словенія	1:0	Хамід	1993	О.Лисенко		
22.10.09	Ракверє (Естонія)	ЧС	Франція	1:1	Луканюк	1993	О.Лисенко		

ЗБІРНА 1992 рр.									
Юнацька збірна України-2009 (гравці 1992 рр.)									
6 матчів: +3=-1-2, м'ячів 13-5									
	Бл	Лт	Бр	Рс	Нм	Нм			
1	Данкович	17	19п	1					
2	Коваль М.	3	4п	1	1	1	1	1	1
3	Бабенко	10		8	8	8	8	8	8
4	Бацула	4	1						9
5	Будковський	10	2	11	11	11	11	11	11
6	Власко			9	9	9			
7	Давидчук			7	4				
8	Долгий	7					7	8	
9	Жичиков		10	10	10	10	10	11	
10	Жовтюк		5	5	5	5	5	5	
11	Іванко	19	3	10	10	10	10	11	
12	Каравас	16	3	7	7	7	7	8	6
13	Коваль В.	14		5	4	4	4	4	9
14	Куриленко	4	1						11
15	Мацько			6	6				
16	Нойок	16	3	6	6	6	6	7	
17	Ордець	18		3	3	3	3	4	
18	Причиненко	2							7
19	Прокіпчук	13	1	8	8				
20	Рижук	20		2	2	2	2	2	2
21	Рябушко	10	3	9	9	9	9	9	6
22	Сухоцький	11		4	11	11	9		
Тренер – Олександр Головко									

ЗБІРНА 1993 рр.									
Юнацька збірна України-2009 (гравці 1993 рр.)									
19 матчів: +5=9-5, м'ячів 25-25									
	Фр	Бл	Чх	Тр	Пл	Гл	Лл	Дл	Бл
1	Бонь	0	2	1	4	1	2	2	1
2	Волинець						1		1
3	Костюк	2	2п	1	1	1	1		1
4	Махарадзе							1	1
5	Шевченко М.	3	4п	1					1
6	Акулінін								
7	Багдасаров	3	1	6	7	8	9		
8	Балан		3	5	5	2	5	5	5
9	Братков	6		4	3	3	4	3	3
10	Вакуленко	2							
11	Глушницький								
12	Губанов	1		2	2	2	2	2	2
13	Єфремов	3	1	7	8	8	5		7
14	Калитвинцев	5	1	9	9	9	10	9	
15	Ковалевський								
16	Козел	2	1						
17	Кулач								
18	Лендел								
19	Луканюк	3	2	10	10	10	6		
20	Мірослін	2		6	7	7	9		
21	Покладок	5	1	9	9	9	10		
22	Полюх	6	2	8	8	4	5		
23	Приндета	2	1	8	6	6	3		
24	Пришивський								
25	Разуваєв								
26	Сухоминов	5	2	3	7	7			
27	Таші	5	1	10	10	10	11		
28	Тотовицький								
29	Филимонов	2							
30	Хамід	2	2	11	11	11	6		
31	Цибульнич								
32	Чурко								
33	Шевцов			5	4	4	7		
34	Юрченко								
35	Яковенко	2	1	11	11	11	11		
36	Хасан (а/г)								
Тренер – Олександр Лисенко									

ГРАВЦІ (1993 РН.)									
№	Гравець	А	Дата народження	Клуб	2009		Всього		
					І	М	І	М	
1	БОНЬ Мирослав	в	16.02.93	«Динамо» Київ	4	2п	4	4п	
2	ВОЛИНЕЦЬ Євген	в	26.08.93	«Динамо» Київ	1	2п	1	2п	
3	КОСТЮК Павло	в	12.07.93	«Карпати» Львів	6	10п	8	12п	
4	МАХАРАДЗЕ Заурі	в	24.03.93	«Олімпік» Донецьк	7	7п	7	7п	
5	ШЕВЧЕНКО Микита	в	26.01.93	«Шахтар» Донецьк	2	2п	5	6п	
6	АКУЛІНІН Леонід	н	07.03.93	«Шахтар» Донецьк	1	-	1	-	
7	БАГДАСАРОВ Ростислав	н	24.05.93	«Шахтар» Донецьк	16	1	19	2	
8	БАЛАН Денис	з	18.08.93	«Динамо» Київ	15	-	15	-	
9	БРАТКОВ Антон	з	14.05.93	«Динамо» Київ	16	-	21	-	
10	ВАКУЛЕНКО Сергій	з	07.09.93	«Шахтар» Донецьк	2	-	4	-	
11	ГЛУШИЦЬКИЙ Ілля	з	02.08.93	«Шахтар» Донецьк	15	-	15	-	
12	ГУБАНОВ Сергій	з	14.10.93	«Дніпро» Дніпропетровськ	13	-	14	-	
13	ЄФРЕМОВ Андрій	п	14.02.93	«Динамо» Київ	7	1	10	2	
14	КАЛИТВИНЦЕВ Владислав	п	04.01.93	«Динамо» Київ	15	3	20	4	
15	КОВАЛЕВСЬКИЙ Ян	з	26.06.93	«Металург» Запоріжжя	1	-	1	-	
16	КОЗЕЛ Юрій	н	29.04.93	«Карпати» Львів	2	-	4	1	
17	КУЛАЧ Владислав	н	07.05.93	«Олімпік» Донецьк	3	-	3	-	
18	ЛЕНДЕЛ Сергій	п	07.01.93	«Шахтар» Донецьк	5	-	5	-	
19	ЛУКАНЮК Євген	н	05.02.93	«Шахтар» Донецьк	19	8	22	10	
20	МІРОСЛІН Євген	п	12.04.93	«Динамо» Київ	8	1	10	1	
21	ПОКЛАДОК Юрій	п	21.04.93	«Карпати» Львів	13	-	18	1	
22	ПОЛЮХ Микита	п	15.03.93	«Дніпро» Дніпропетровськ	13	2	18	4	
23	ПРИНДЕТА Віталій	п	02.02.93	«Волинь» Луцьк	13	-	15	1	
24	ПРИШІВЦЬКИЙ Володимир	п	05.02.93	БРВ-ВІК Володимир-Волинський	4	-	4	-	
25	РАЗУВАЄВ Олексій	п	14.01.93	«Дніпро» Дніпропетровськ	2	-	2	-	
26	СУХОМЛИНОВ Рудольф	з	11.03.93	«Динамо» Київ	9	-	14	2	
27	ТАШІ Борис	п	26.07.93	ДЮСШ-11 Одеса	6	-	11	1	
28	ТОТОВИЦЬКИЙ Андрій	п	20.01.93	РСШ Київ	1	-	1	-	
29	ФИЛИМОНОВ Артем	п	21.02.94	«Дніпро» Дніпропетровськ	3	-	3	-	
30	ХАМІД ЯСІН Сулейман	н	10.01.93	«Металург» Донецьк	14	2	16	4	
31	ЦИБУЛЬНИК Олександр	п	09.01.93	«Металіст» Харків	8	-	10	-	
32	ЧУРКО В'ячеслав	п	10.05.93	«Шахтар» Донецьк	15	2	15	2	
33	ШЕВЦОВ Сергій	з	01.01.93	«Буковина» Чернівці	17	1	17	1	
34	ЮРЧЕНКО Владлен	п	22.01.93	«Шахтар» Донецьк	3	-	3	-	
35	ЯКОВЕНКО Юрій	н	03.09.93	«Арсенал» Київ	19	3	21	4	

ГРАВЦІ (1994 РН.)									
№	Гравець	А	Дата народження	Клуб	2009		Всього		
					І	М	І	М	
1	БУШАН Георгій	в	31.05.94	ДЮСШ-11 Одеса	1	4п	1	4п	
2	ІВАНОВ Максим	в	28.12.94	«Шахтар» Донецьк	2	6п	2	6п	
3	БЛИЗНИЧЕНКО Андрій	н	24.07.94	«Металург» Запоріжжя	3	1	3	1	
4	БОБОШКО Сергій	з	13.05.94	«Динамо» Київ	2	-	2	-	
5	ГЕМЕГА Віталій	п	10.01.94	«Динамо» Київ	3	-	3	-	
6	ГРИНЬ Сергій	п	06.06.94	«Шахтар» Донецьк	3	-	3	-	
7	ГРИШИН Валерій	п	12.06.94	«Шахтар» Донецьк	2	-	2	-	
8	ЄФРЕМОВ Євген	з	17.01.94	«Шахтар» Донецьк	2	-	2	-	
9	ЗЛЕПКО Костянтин	н	03.02.94	ДЮСШ-11 Одеса	3	2	3	2	
10	ПРИТИКОВСЬКИЙ Денис	з	04.04.94	«Динамо» Київ	3	-	3	-	
11	САВЧУК Андрій	п	18.03.94	«Динамо» Київ	3	-	3	-	
12	САДОХА Володимир	п	19.02.94	«Шахтар» Донецьк	3	-	3	-	
13	СІМЧУК Олександр	з	20.04.94	«Динамо» Київ	3	-	3	-	
14	СУЛЕЙМАН Фарід	п	03.01.94	«Моноліт» Іллічівськ	2	-	2	-	
15	ХЛЪОБАС Дмитро	п	09.05.94	«Динамо» Київ	3	-	3	-	</

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Барселона	15	12	3	0	36-9	39
2. Реал	14	11	1	2	34-13	34
3. Севілья	14	9	3	2	25-11	30
4. Валенсія	14	8	4	2	27-16	28
5. Мальорка	14	8	3	3	27-16	27
6. Депортиво	14	8	2	4	19-16	26
7. Атлетик	14	7	2	5	19-18	23
8. Хетафе	14	7	0	7	23-21	21
9. Спортинг	14	5	5	4	14-13	20
10. Вільярреал	14	5	3	6	22-19	18
11. Осасуна	14	4	4	6	14-17	16
12. Тенерифе	14	4	2	8	14-27	14
13. Вальядолід	14	2	7	5	20-25	13
14. Атлетико	14	3	4	7	20-26	13
15. Расинг	14	3	4	6	17-23	13
16. Альмерія	14	3	4	7	15-24	13
17. Еспаньол	14	3	4	7	8-21	13
18. Сарагоса	14	3	3	8	17-29	12
19. Малага	14	1	6	7	15-20	9
20. Херес	15	1	4	10	6-28	7

НАЙВЛУЧНІШІ

Вілья ("Валенсія") — 12
Ібрагимович ("Барселона") — 11
Мессі ("Барселона") — 9
Ігуайн ("Реал") — 8
Фабіано ("Севілья") — 8
Сольдадо ("Хетафе") — 8

У наступному турі,
20 грудня — неділя,
зустрічаються

Вальядолід — Спортинг
Севілья — Хетафе
Тенерифе — Атлетико
Вільярреал — Расинг
Еспаньол — Альмерія
Депортиво — Валенсія
Реал — Сарагоса
Атлетик — Осасуна
Малага — Мальорка

Іспанія

14 ТУР

Валенсія — Реал — 2:3 (0:0).

Валенсія: Сесар, Бруно, Наварро (Хоакін, 75), Деалберт, Матсьє (Мігель, 87), Пабло, Марчена, Альбельда, Банега, Мата, Вілья.

Реал: Касильяс, Серхіо Рамос, Пеле (Гарай, 46), Альбіоль, Арбелоа, Ван дер Варт (Рауль, 75), Л. Диарра, Хаві Алонсо, Марсело, Бензема (Гранеро, 85), Ігуайн.

Голи: Вілья (59), Хоакін (80) — Ігуайн (54, 65), Гарай (83).

Барселона — Еспаньол — 1:0 (1:0).

Барселона: Вальдес, Алвес, Пуйоль, Піке, Максуелл, Туре (Бускетс, 85), Хаві, Інєста, Педрито (Кейта, 61), Анрі, Ібрагимович (Кркіч, 76).

Еспаньол: Камені, Ронкалья, Пареха, Віктор Руїс, Чика, Луїс Гарсія, Форлін, Баена (Хаві Маркес, 46), Верду (Кальсехон, 46), Коромінас (Бен Саар, 75), Алонсо.

Голи: Ібрагимович (39, пен.).

Спортинг — Севілья — 0:1 (0:1).

Спортинг: Хуан Пабло, Рамос, Ботія, Грегори, Анхель, Педро (Кармело, 64), Рівєра, Мічел (Матео, 82), Куевас, Кастро (Мальдонадо, 64), Баррал.

Севілья: Палоп, Адріано (Вальєнте, 27), Конко, Драгутинович, Наварро, Хесус Навас, Зокора, Ромарик, Перотті, Конє (Негрєдо, 57), Кануте (Ренато, 80).

Голи: Кануте (9).

Сарагоса — Атлетик — 1:2 (0:0).

Сарагоса: Лопес Вальєхо, Діого, Аїяла, Павон, Паредес, Пеннант (Евертон, 68), Габі (Еррера, 46), Понсіо, Лафіта, Хорхе Лопес, Арісменді.

Атлетик: Іраїсас, Іраола, Сан Хосе, Аморєб'єта, Кастильо (Ехейта, 46), Гурпегі, Мартінес, Орбаїс, Сусаста, Токеро (Габілондо, 83), Льяоренте (Муніаїн, 59).

Голи: Діого (90) — Сан Хосе (61), Сусаста (81).

Атлетико — Вільярреал — 1:2 (1:0).

Атлетико: Асенхо, Валєра, Переа, Хуаніто, Уйфалуші, Рейс (Камачо, 86), Паулу Ассунсау, Хурадо, Родрігес (Синама-Поньоль, 69), Сімау, Форлан.

Вільярреал: Дієго Лопес, Хаві Вента, Гудин, Маркано, Капдевіла, Кані, Бруно (Егрен, 73), Сenna, Фустер, Санті Касорла (Ескудеро, 64), Россі (Льяоренте, 81).

Голи: Сімау (37) — Фустер (49), Льяоренте (90).

Осасуна — Мальорка — 0:1 (0:0).

Осасуна: Рикардо, Аспілісуєта, Серхіо, Хосеко, Оїр, Хуанфран (Хокін, 67), Рупер, Некунам (Пуньяль, 79), Камуньяс, Шоджай, Аранда (Галан, 33).

Мальорка: Ават, Хосемі, Нуньєш, Раміс, Айозе, Кастро (Феліпе, 86), Суарес, Марті, Туні (Кейта, 89), Вебо (Пеццолано, 71), Аду-рис.

Голи: Кастро (61).

Хетафе — Тенерифе — 2:1 (1:0).

Хетафе: Кодина, Торрес, Діас, Маріо (Контра, 85), Мане, Педро Леон, Боатенг, Парехо (Беленгер, 72), Гавілан, Альбін (Педро Ріос, 90), Ману.

Тенерифе: Арагонесес, Луна, Мартінес, Пабло, Ектор, Кома (Айозе, 67), Річі (Хуанлу, 77), Рикардо, Альфаро, Омар (Анхель, 60), Ніно.

Голи: Альбін (37, 68) — Хуанлу (81).

Альмерія — Депортиво — 1:1 (0:0).

Альмерія: Алвеш, Хуан Ортіс, Чіко, Акасьєте, Сісма, Корона, Мічел, Мбамі, Сорьяно, П'ятті (Ньєто, 73), Уче.

Депортиво: Арансуїя, Мануель Пабло, Колотто, Лопе, Філіпе, Домінгес (Валерон, 57), Антоніо Томас, Серхіо (Іван Перес, 69), Хуан Родрігес, Адріан, Міста (Пабло Альварес, 68).

Голи: Уче (58) — Пабло Альварес (74).

Расинг — Херес — 3:2 (1:1).

Расинг: Кольторті, Морріс (Оріоль, 64), Енріке, Торрехон, Крістіан, Мунітіс, Ласен, Кольса, Морал (Арана, 46), Хіско, Чіте (Гейхо, 73).

Херес: Ренан, Франсис, Прієто, Айтамі, Касадо, Кальво (Антоніто, 60), Морено (Вікейра, 87), Бергантіньос, Абель, Момо (Орельяна, 77), Маріо.

Голи: Ласен (26), Арана (49), Хіско (82) — Маріо (3), Антоніто (69).

Вальядолід — Малага — 1:1 (0:1).

Вальядолід: Вільяр, Барраган, Нівалдо, Прієто, Маркос (Бараха, 83), Наузет, Рубіо (Медунжанін, 61), Пеле, Канобіо (Сесма, 46), Дієго Кошта, Манушу.

Малага: Мунуа, Маноло (Веллінгтон, 81), Гонсалес, Гамес, Ману Торрес, Фернандо (Педрито, 84), Хуаніто, Апоньо, Дуда, Баа, Обіна (Едінью, 72).

Голи: Гамес (69, у свої ворота) — Дуда (34).

«Реал» декласував «кажанів».

У центральному турі іспанської приміри королівський клуб завітав у гості до «Валенсії», яка останнім часом набрала впевненої ходи й, відповідно, не збиралася втрачати очки в звітному матчі. За відсутності травмованого Кака та Кріштіану Роналду, який відбував дискваліфікацію, шальки передматчевих прогнозів схилилися на бік господарів. Та з початком матчу стало зрозуміло, що й без двох зіркових гравців, у «Реала» є кому показати клас. Ігуайн, який з кожним туром все вище й вище підіймається в бомбардирських перегонах, у другому таймі вивів свою команду вперед. Не забарився з відповіддю й найкращий нині голеадор серед найвлучніших Давид Вілья, який за кілька хвилин зрівняв рахунок. Та втримати принаймні нічию господарям не вдалося. На дубль Ігуайна забитим м'ячем відповів Хоакін, а переможну крапку в цій зустрічі поставив Гарай. Але святкова бочка меду не обійшлася без ложки дьогтю. У звітному матчі «Реал» зазнав серйозної кадрової втрати. Центральний захисник Пеппе порвав зв'язки правого коліна й вибув до кінця сезону.

Основний конкурент «Реала» в боротьбі за нагороду найвищого дивізіону — «Барселона» в каталонському дербі лише завдяки сумнівному пенальті здобула перемогу й змінила лідерство. У цій зустрічі підопічним Гвардіолою довелося обійтися без Мессі, який травмувався у виїзному поєдинку Ліги чемпіонів з «Динамо». Проте аргентинський форвард приїхав на «Камп Ноу», щоб продемонструвати вболівальникам «Золотий м'яч», який отримав на початку грудня. Єдиний же гол в дуелі з «Еспаньолом» забив Златан Ібрагимович, який на 39-й хвилині реалізував пенальті. Таким чином «Барселона» повторила власний рекорд з 15 матчів без поразок, встановлений під керівництвом Тері Венейблса на початку кампанії-1984/85.

Юрій ГРОМОВ.

Захисник «Айнтрахта» Кріс демонструє жагу до боротьби.

Друга поспіль нічия леверкузенського «Байера» та друга поспіль перемога «Шальке» знову загострили боротьбу за чемпіонство. Характерно, що «аптекари» зіграли внічию з депресивною «Гертою», що свідчить про кризу, розміри якої поки що невідомі. Розв'язка поєдинку вийшла напролюд цікавою. Коли гості забили гол на останній хвилині, здавалося вже нічого не врятує берлінців. Але Рамос в доданий арбітром час зрівняв рахунок. На той момент господарі грали в меншості — вилучили Качара.

«Шальке» в центральному матчі туру несподівано переміг на виїзді бременський «Вердер». І дивно не те, що гельзенкірхенці перемогли, а те, що зробили вони це «насухо», бо мало знайдеться команда, яким «Вердер» не забивав. А загалом, гра відбувалася стандартно — Бремен атакував, Гельзенкірхен контратакував. До речі, скоро Марсело Морено знову з'явиться в Донецьку. Ось що говорить Клаус Аллофс: «Так, Морено заграв не так, як ми чекали. Але орендна угода розрахована на рік, і щоб її розірвати, потрібна згода Шахтаря».

Скориставшись поразкою «Вердера», на третю позицію вийшов «Байєрн», який на виїзді каменю на камені не залишив від «Бохума». Здається, гра в мюнхенців починає вимальовуватися, а ось із психологічною атмосферою проблеми — Тоні вже давненько збирається до Італії, а нещодавно й ван Гал сказав, що для Луки шляху назад немає.

Новий наставник «Штуттгарта» Крістіан Грос сказав, що вимагатиме від своїх підопічних більше пристрасті на полі. Та підопічні, мабуть, не почули його, продовживши свою негативну серію — дев'ять матчів без перемог в чемпіонаті.

Суперматч видали менхенгладбаська «Боруссія» та «Ганновер». І річ не в восьми голах, а в тому, що три з них залетіли у ворота від своїх гравців. Саме таким чином дублем відзначився Хаггі.

Ігор БЕЛОВ.

Німеччина

16 ТУР

Майнц — Штуттгарт — 1:1 (0:1).

Майнц: Мюллер, Хеллер, Бунгерт, Новеський, Лев, Кархан (Хіка, 82), Сото, Хоогланд, Іваншиц (Балаяк, 82), Шюррле (Поланський, 65), Бансе.

Штуттгарт: Леманн, Челюці, Нідермайер, Дельпєр, Бока, Гебхарт (Ульрайх, 89), Треш, Хедіра, Глєб (Руді, 74), Погребняк, Марика (Шибєр, 69).

Голи: Поланський (90, з пенальті) — Погребняк (11).

Вилучення: Леманн (87).

Вольфсбург — Боруссія Д — 1:3 (0:3).

Вольфсбург: Бенальо, Рітер, Рікарду Кошта, Бардзальї, Шефер (Джонсон, 21), Хасебе, Жозуе, Каленберг (Графіте, 22), Місимович, Гентнер (Пекарік, 44), Джеко.

Боруссія Д: Вайденфеллер, Овомосла, Суботич, Хуммельс, Шмелцер, Бендер, Сахін, Блашиковський, Гросскройц (Сантана, 90), Зидан (Вальдес, 62), Барріос (Стіперманн, 86).

Голи: Графіте (55) — Барріос (8, 10), Овомосла (37).

Вердер — Шальке — 0:2 (0:0).

Вердер: Візе, Фріц, Мертесакер, Налдо, Беніш, Йєнсен (Боровський, 55), Фрінс (Розенберг, 75), Озіл, Хунт, Марин, Угу Алмейда (Пісарро, 63).

Шальке: Нойс, Самбрано, Хеведес, Вестерманн, Шмітц, Рафінья, Матип, Ракитич (Моравек, 71), Фарфан (Форте, 90), Холтбі (Санчес, 56), Кураній.

Голи: Кураній (47), Моравек (72).

Бохум — Байєрн — 1:5 (0:3).

Бохум: Хевегаген, Конча, Мальтриц, Маврай, Фухс, Пфетцель, Дабровський, Фрайер (Азауах, 35), Дедіч (Хашемьян, 77), Прокоп, Шестах (Епалле, 77).

Байєрн: Бутт, Лам, Ван Бюйтен (Брено, 64), Демікеліс, Бадштубер, Мюллер (Тимошук, 84), Ван Боммель, Швайнштайгер (Роббен, 57), Праньїч, Олич, Гомес.

Голи: Фухс (76) — Гомес (23), Маврай (33, у свої ворота), Олич (43, 50), Праньїч (56).

Нюрнберг — Гамбург — 0:4 (0:0).

Нюрнберг: Стефан, Дікмайєр, Вольф,

Марох, Пінола, Нордтвейт, Ключе, Франц (Харистеас, 65), Мінтал (Чупо-Мотинг, 65), Айглер, Буньяку.

Гамбург: Рост, Демель, Боатенг, Матейсен, Аого, Яролім (Тавареш, 80), Рінкон, Торун (Берг, 75), Янсен, Еліа (Троховський, 75), Петрич.

Голи: Еліа (47, 74), Янсен (60), Торун (66).

Хоффенхайм — Айнтрахт — 1:1 (1:0).

Хоффенхайм: Хільдебранд, Ібертсбергер (Терраціно, 90), Шмуніч, Комппер, Айхнер, Вайс (Едуардо, 64), Густаво, Саліхович, Ба, Обасі (Вукчевич, 79), Ібішевич.

Айнтрахт: Ніколов, Юнг, Кріс, Русс, Колер, Тебер (Пройсс, 90) Швєглер, Охс, Майєр, Коркмаз (Тітш-Рівєро, 84), Ліберопулос.

Голи: Саліхович (9, з пенальті) — Швєглер (61).

Фрайбург — Кельн — 0:0.

Фрайбург: Пуллен, Ча Ду Рі, Бутшер, Бастианс, Менді, Абдессадкі, Банович, Макіаді, Джагер (Калігурі, 61), Райзингер (Бехманн, 70), Ідриссу.

Кельн: Мондрагон, Шорх, Жеромель, Мохамад, Ере (Брєчко, 64), Пеццоні, Петі, Маніше, Чихі (Фрайс, 81), Подольський, Новакович.

Боруссія М — Ганновер — 5:3 (2:1).

Боруссія М: Байлі, Левелс, Брауєрс, Данте, Жорес, Маркс, Бредлі, Реус, Аранго (Кляйн, 90), Матмур (Нойвиль, 85), Фрінд (Колаутті, 85).

Ганновер: Фромловиц, Черундуло (Шлаудрафф, 69), Хагі, К.Шульц, Рауш (Ханке, 58), Баліч, Пінто, Розенталь (Джакпа, 23), Брюггінк, Штайнер, Конан.

Голи: Хагі (15, у свої ворота, 90, у свої ворота), Фрінд (22), Джакпа (58, у свої ворота), Бредлі (68) — Конан (36, 69), Шульц (87).

Вилучення: Конан (84).

Герта — Байєр — 2:2 (1:0).

Герта: Дробний, Пішек, Кака, Фон Берген, Пейчинович, Качар, Люстенбергер, Еберт, Сісеру, Раффавел, Рамос.

Байєр: Адлер, Швааб (Каплан, 46), Райнарц, Хююпя, Кадлец, Відал (Здебель, 87), Кастро, Барнетта, Кроос, Кісслінг, Дерді-йок (Хельмес, 66).

Голи: Рамос (8, 90+2) — Кроос (76), Каплан (90).

Вилучення: Качар (77).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Байєр	16	8	8	0	32-11	32
2. Шальке	16	9	4	3	25-13	31
3. Байєрн	16	8	6	2	29-13	30
4. Вердер	16	7	7	2	31-14	28
5. Гамбург	16	7	7	2	32-18	28
6. Боруссія Д	16	7	6	3	22-17	27
7. Хоффенхайм	16	7	4	5	26-14	25
8. Майнц	16	6	6	4	21-21	24
9. Вольфсбург	16	6	5	5	30-30	23
10. Айнтрахт	16	6	5	5	20-22	23
11. Боруссія М	16	6	3	7	22-26	21
12. Фрайбург	16	5	3	8	19-32	18
13. Ганновер	16	4	5	7	19-24	17
14. Кельн	16	3	6	7	7-15	15
15. Штуттгарт	16	2	7	7	13-22	13
16. Бохум	16	3	4	9	15-31	13
17. Нюрнберг	16	3	3	10	12-29	12
18. Герта	16	1	3	12	11-34	6

НАЙВЛУЧНІШІ

Кісслінг (Байєр) — 12
Барріос (Боруссія Д) — 8
Кураній (Шальке) — 8
Гомес (Байєрн) — 7
Джеко (Вольфсбург) — 7

У наступному турі
зустрічаються
18 грудня — п'ятниця

Шальке — Майнц

19 грудня — субота

Айнтрахт — Вольфсбург
Ганновер — Бохум
Байєр — Боруссія М
Боруссія Д — Фрайбург
Байєрн — Герта
Штуттгарт — Хоффенхайм

20 грудня — неділя

Гамбург — Вердер
Кельн — Нюрнберг

СТАНОВИЩЕ КОМАНД									
	І	В	Н	П	М	О			
1. Челсі	16	12	1	3	40-13	37			
2. Манчестер									
Юнайтед	16	11	1	4	34-14	34			
3. Арсенал	15	10	1	4	40-19	31			
4. Астон Вілла	16	8	5	3	26-14	29			
5. Тоттенхем	16	8	3	5	35-22	27			
6. Бірмінгем	16	8	2	6	18-17	26			
7. Манчестер Сіті	15	6	7	2	30-23	25			
8. Ліверпуль	16	7	3	6	32-22	24			
9. Фулхем	16	6	5	5	20-17	23			
10. Сандерленд	16	6	3	7	20-22	21			
11. Сток Сіті	16	5	6	5	15-19	21			
12. Блекберн	16	5	4	7	16-28	19			
13. Бернлі	16	5	3	8	20-34	18			
14. Віган	16	5	3	8	19-36	18			
15. Евертон	16	4	5	7	22-30	17			
16. Халл Сіті	17	4	5	8	17-32	17			
17. Вулверхемптон	16	4	4	8	15-28	16			
18. Вест Хем	16	3	5	8	24-31	14			
19. Болтон	15	3	4	8	20-32	13			
20. Портсмут	16	3	2	11	14-24	11			

НАЙВЛУЧНІШІ
Дрогба ("Челсі") — 13
Дефо (Тоттенхем) — 12
Руні (МЮ) — 11

У наступному турі зустрічаються
15 грудня — вівторок
Манчестер Юнайтед — Вулверхемптон
Сандерленд — Астон Вілла
Бірмінгем — Блекберн
Болтон — Вест Хем

16 грудня — середа
Бернлі — Арсенал
Челсі — Портсмут
Ліверпуль — Арсенал
Тоттенхем — Манчестер Сіті

Англія

16 ТУР

Сток Сіті — Віган — 2:2 (1:1).
Сток Сіті: Соренсен, Хут, Діане-Файс, Шоукросс, Уїлкінсон, Діао (Уелан, 62), Уайтхед, Деллап, Етерінгтон, Фуллер (Бітті, 83), Тункай Шанлі.
Віган: Кіркланд, Мельхіот, Брамбл, Бойс (Сінклер, 47), Фігероа, Шарнер, Діаме, Кумас (Скотланд, 78), Н'Зогбія, Родальєга, Гомес.
Голи: Тункай Шанлі (37), Шоукросс (74) — Бойс (15), Фігероа (72).
На 90+4 Родальєга не реалізував воратар.

Бірмінгем — Вест Хем — 1:0 (0:0).
Бірмінгем: Харт, Карр, Денні, Р.Джонсон, Ріджвелл, Фергюсон, Лі Бойер, Себ-Ларссон, Макфадден (Філліпс, 90), Джером, Бенітес (Фаті, 90).
Вест Хем: Грін, Фобер, Томкінс, Геббідон, Ілунга (Нубл, 83), Паркер, Нобл, Станіслас (Коллісон, 69), Ковач (Дайєр, 68), Діаманті, Франко.
Гол: Лі Бойєр (52).
Вилучення: Нобл (78).

Болтон — Манчестер Сіті — 3:3 (2:2).
Болтон: Яскелайнен, Стейнссон, Найт, Кехіл, Робінсон, Муамба (М.Девіс, 80), Коен, Лі Чун Юн, Тейлор, К.Девіс, Класнич (Елмандер, 72).
Манчестер Сіті: Гівен, Річардс, Лескотт, Туре, Сілвіньо, Компані (Робінсо, 72), Беррі, Райт-Філліпс (Айрленд, 20), Белламі, Адебайор (Санта Крус, 83), Тевес.
Голи: Класнич (11, 53), Кехіл (43) — Тевес (28, 77), Річардс (45).
Вилучення: Белламі (64).

Бернлі — Фулхем — 1:1 (0:0).
Бернлі: Йсцен, Мірс, Колдуелл, Карлайл, Джордан, Бікей (Макдоналд, 77), Александер, Елліотт, Блейк (Ньюджент, 56), Іглз (Герреро, 86), Ст.Флетчер.
Фулхем: Шварцер, Пейнтсіл, А.Хьюз, Хангеланд, Кончески, Бейрд, Демпсі, Гринінг, Дафф, Невланд (Гера, 77), Замора.
Голи: Елліотт (60) — Замора (50).

Челсі — Евертон — 3:3 (2:2).
Челсі: Чех, Іванович, Террі, Карвальо (Беллетті, 85), Ешли Коул, Баллак, Обі Мікел (Боріні, 88), Лемпард, Анелька, Джо Коул (Малуда, 76), Дрогба.
Евертон: Ховард, Хібберт, Хейтінга, Ніл,

Бейнс, Родвелл, Феллаїні, Піенаар, Біялетдинов, Саа (Агард, 90), Жо (Айегбені, 45).
Голи: Дрогба (18, 59), Анелька (23) — Чех (12, автогол), Айегбені (45), Саа (63).

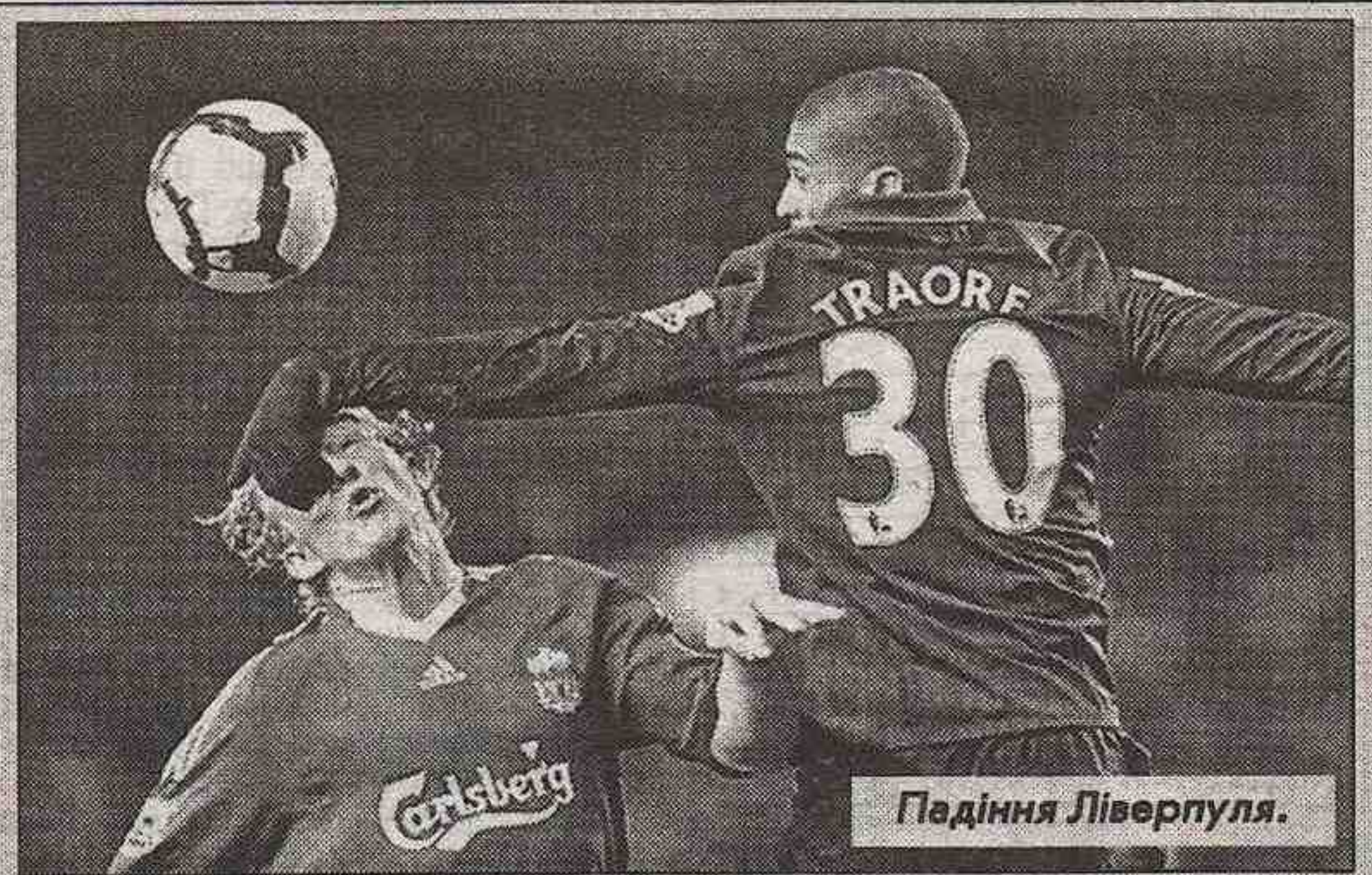
Халл Сіті — Блекберн — 0:0.
Халл Сіті: Майхїлл, Макшейн, Зайяте, Гарднер, Доусон, Гарсія (Алтідор, 66), Боатенг, Марні (Олофінджана, 77), Хант, Джованні, Феган (Веннегор оф Хесселінк, 77).
Блекберн: Робінсон, Шимбонда, Нельсен, Самба, Живе, Н'Зонзі, Грелла (Ендріос, 40), Хойлетт, Емертон, Маккарті (Калініч, 59), Ді Санто (Робертс, 76).

Сандерленд — Портсмут — 1:1 (1:0).
Сандерленд: Фулоп, Носуорті, Тернер, Пауло да Сілва, Маккарті, Сана, Рід, Ф.Кемпбелл, Хендерсон, Джонс (Мерфі, 86), Бент (Мальбранк, 90).
Портсмут: Джеймс, Бен-Хайм, Уїлсон, Кабул, Хрейдарссон, Ісбда (Уеббер, 78), М.Браун (Буба Діоп, 82), О'Хара, Хьюз, Кану (Пікьюн, 62), Діндане.
Голи: Бент (24) — Кабул (90).

Тоттенхем — Вулверхемптон — 0:1 (0:1).
Тоттенхем: Гомес, Чорлука, Бассонг, Доусон, Ассу-Екотто, Хаддлстоун, Паласіос (Модрич, 59), Леннон, Кранчар (дос Сантос, 78), Роббі Кін (Крауч, 59), Дефо.
Вулверхемптон: Ханеманн, Стірман (Велумо, 79), Берра, Креддок, Уорд, Анрі, Едвардс (Фолі, 60), Міліаш (Мансьєнн, 70), Джарвіс, Ебанкс-Блейк, Дойл.
Гол: Дойл (3).

Манчестер Юнайтед — Астон Вілла — 0:1 (0:1).
Манчестер Юнайтед: Кушак, Флетчер, Видич, Браун, Евра, Керрік, Андерсон (Гібсон, 68), Валенсія, Гігз (Оуен, 46), Парк Чжи Сун (Берратов, 63), Руні.
Астон Вілла: Фрідель, Люк Янг, Куельяр, Р.Данн, Уорнок (Коллінз, 62), Мілнер, Ст.Петров, Ешли Янг, Даунінг (Рео-Кокер, 81), Агбонлахор, Хескі (Карью, 74).
Гол: Агбонлахор (21).

Ліверпуль — Арсенал — 1:2 (1:0).
Ліверпуль: Рейна, Г.Джонсон (Деген, 82), Каррагер, Аггер, Фабіо Ауреліо, Маскерано (Аківлані, 66), Лукас Лейва, Джеррард, Бенаюн (Нго, 79), Фернандо Торрес, Кюйт.
Арсенал: Альмунія, Санья, Вермален, Галлас, А.Траоре, Фабрегас, Сонг, Денісон, Уолкотт (Діабі, 70), Аршавін, Насрі.
Голи: Кюйт (41) — Г.Джонсон (50, автогол), Аршавін (58).

Підняття Ліверпуля.

Усі чудово пам'ятають, з яким рахунком завершилася зустріч "Ліверпуль" — "Арсенал" минулої весни, коли Андрій Аршавін ще не був таким популярним в Англії і лише бився за своє ім'я в статусі перспективного, але дуже дорогого новачка лондонської команди. Зате після чотирьох м'ячів на "Енфілді" нападника миттю підняли до рівня суперзірки, в якому він нині й перебуває. От і в цьому матчі Аршавін став головною зіркою поєдинка, принісши вольову перемогу "канонірам". "Ліверпуль" після цієї поразки опустився ще на дві сходинки в таблиці, пропустивши вперед "Бірмінгем" та "Манчестер Сіті".

Лондонський "Челсі" подарував шанс переслідувачам, втративши перемогу в поєдинку з "Евертоном". "Сині", які досі мали стовідсотковий результат у домашніх матчах і ще жодного разу не грали в поточному сезоні внічию, не змогли здобути трьох очок, навіть забивши три голи. Підвела столичну команду неухважність — всі три пропущені голи "Челсі" стали наслідком недбалості гри оборонців під час стандартних положень, того самого слабого місця, про яке не раз говорив італійський наставник Карло Анчелотті.

27 матчів поспіль "Астон Вілла" не могла перемогти МЮ — це зонайдовша серія в історії прем'єр-ліги, і друга взагалі в історії англійських вищих дивізіонів після 32 поєдинків "Тоттенхем" проти "Челсі", з 1990 по 2006 роки. Остання перемога "вілланів" в усіх турнірах над МЮ датується 13 жовтня 1999 року в Кубку Ліги. На "Олд Траффорд" бірмінгемці не вигравали з 26 жовтня 2002 року (1:1), а перемагали востаннє в 1983-му. І вся ця підбірка цифр пішла коту під хвіст. Команда Мартіна О'Ніла зробила неймовірне, враховуючи й те, що "манкуніанці" не реалізували масу моментів.

Михайло РЕЗНИК.

«Бордо» тримає дистанцію.

Обидві команди вийшли до плей-офф Ліги чемпіонів, і хоча "Ліон" нині перебуває в середині турнірної таблиці, матч з "Бордо" став центральним у звітному турі. На відміну від єврокубків, у внутрішньому чемпіонаті справи підопічних Клода Пюеля залишають бажати кращого. До поєдинку з "Бордо" вони не перемагали в чемпіонаті чотири тури поспіль. Й минулого уїкенду ліонці знову не змогли порадувати своїх вболівальників, тоді як аквитанці з кожною хвилиною набирали впевненості. Чудову нагоду відкрити рахунок мав Шамах, але м'яч після удару пролетів вище воріт. Матч наближався до нульової нічиєї, коли на 86-й хвилині Шамах реабілітувався за промах і головою переправив м'яч у ворота Льюїса після бездоганної передачі Йоанна Гуркюффа. Перемога дала змогу підопічним Лорана Блана на чотири очки відірватися від другого місця й на вісім — від "Ліона".

Поки що головний переслідувач "Бордо" — "Монпельє" зіграв надійно. Завдяки відмінному удару з лету Сулеймана Камара, команда перемогла втретє поспіль і повернулася на друге місце. Вже цієї серії в "Монпельє", який в минулому сезоні вийшов до вищого дивізіону, буде можливість максимально наблизитися до першого місця, оскільки йому протистоятиме "Бордо".

Поступово підтягнувся до лідерів і "Ліль". "Доги" впевнено провели поєдинок з "Монако". На 39-й хвилині Де Мело вивів їх уперед, а на початку другого тайму бразилець оформив дубль ударом головою. Довершили ж розгром Йоан Кабайє, який реалізував пенальті, та Аубамеян — 4:0.

Також у звітному турі варто відзначити перемоги ПСЖ у Парижі, та "Марселя" над "Булонь", що дало право марсельцям піднятися на четверте місце.

Юрій ГРОМОВ.

Франція

16 ТУР

Ліон — Бордо — 0:1 (0:0).
Ліон: Льюїс, Ревейєр, Крис, Бумсонг, Сіссоко, Бастос (Дельгадо, 55), Гоналон, Макун, П'янич (Гоміс, 72), Чельстрем (Тафер, 88), Лісандрю.
Бордо: Каррассо, Шальме, Сане, Планюс, Тремулінас, Плашил (Жуссі, 63), Діарра, Фернандо, Гуркюффа, Вендел (Гюффран, 63), Шамах.
Гол: Шамах (86).

Монако — Ліль — 0:4 (0:1).
Монако: Рюфф'є, Адріано, Монгонгу, Пюїгреньє, Мураторі (Лоло, 16), Алонсо, Перес, Нкулу, Нене, Пак (Молло, 52), Гудіонсен (Німані, 62).
Ліль: Ландро, Дебюши, Рамі, Шеджу, Берья, Бальмон, Дюмон, Кабайє (Мавуба, 86), Хазар (Фро, 68), Жервіньо (Аубамеян, 75), Де Мело.
Голи: Де Мело (39, 55), Кабайє (72, пен.), Аубамеян (85).
Вилучення: Адріано (71).

Тулуза — Монпельє — 0:1 (0:1).
Тулуза: Вальверде, Ебондо, Нунке, Фофана, Конгре, Бротен (Регаттін, 75), Берсон (Сіссоко, 62), Сирьє (Капуе, 62), Машаду, Табану, Жиньяк.
Монпельє: Журден, Янгамбіа, Джодич (Ель Каутарі, 57), Спачих, Женешам, Делайє (Сайі, 64), Піто, Коста, Камара, Фана (Компан, 81), Монтано.
Гол: Камара (11).

ПСЖ — Сент-Етьєн — 3:0 (3:0).
ПСЖ: Бете, Сeara, Камара, Сахо, Арман, Жалле, Макелеле, Клеман, Сессеньон (Морис, 71), Люондула (Шантом, 83), Ердінг (Жюлі, 56).
Сент-Етьєн: Жано, Желсон, Варро, Ндав, Дабо (Хаткур, 66), Елтон, Ландрен, Матюїді, Пайє, Міраллас (Сако, 70), Бергессіо (Ілан, 82).
Голи: Люондула (11), Сессеньон (13), Ердінг (39).

Сошо — Гренобль — 1:0 (1:0).
Сошо: Ришар, Фаті, Перкес, Бреше, Драме, Мартен, Ногейра (Пюжоль, 82), Дальма, Морис-Белай, Мікарі, Сверкош (Бутен, 42).
Гренобль: Ле Кром, Кальєс, Пайло, Цесар, Соже (Раве, 72), Батлєс, Ромео, Маке (Куртуа, 55), Акрур (Дьєз, 80), Мацуї, Любова.
Гол: Мікарі (29).
На 43-й хвилині Любова не реалізував пенальті.

Лор'ян — Осер — 0:0.
Лор'ян: Одар, Соса, Маршал, Косчельний, Баса, Амаффітано, Мансурі, Мвумба (Фаншон, 88), Діарра, Гамейро, Вайруа (Сахахува, 80).
Осер: Сорен, Енбар, Кулібалі, Міньо, Гріхтінг, Олич, Педретті, Дудка, Бірша (Контут, 80), Єлень, Нікулає (Шафні, 62).

Марсель — Булонь — 2:0 (0:0).
Марсель: Манданда, Боннар, Діавара, Хайнце, Тайво, Гонсалес, Мбіа (Бен Арфа, 58), Абрель (Вальбуєна, 80), Шейру, Конє (Морьєнтес, 70), Брандау.
Булонь: Беденік, Олубайо, Перринелле, Лашор, Дембеле, Рабел (Кувільє, 72), Лекойнт (Робер, 64), Марк, Да Роша (Рамаре, 81), Каруро, Блаяк.
Голи: Хайнце (48), Тайво (54, пен.).
Вилучення: Олубайо (88).

Нансі — Ренн — 1:2 (1:0).
Нансі: Брасильяно, Макалусо, Уадду, Андре Луїс, Брісон (Бакар, 71), Діа (Діабате, 86), Беренгер, Траоре (Крестьєн, 73), Фере, Малонга, Ефулу.
Ренн: Душес, Фанні, Мангане, Ханссон, Данзе, Лемойн, Мвіла (Леруа, 46), Тетті, Бангура (Сов, 46), Марво, Г'ян (Бріан, 65).
Голи: Фере (41) — Траоре (49, у свої ворота), Марво (70).
На 63-й хвилині Андре Луїс не реалізував пенальті.
Вилучення: Макалусо (67).

Ле Ман — Валансьєнн — 2:1 (1:1).
Ле Ман: Овоно, Лувьон, Жеде, Андраде, Лоріо (Лама, 61), Корчіа, Гулон (Кейта, 69), Тома, Баал, Ле Таллек, Майга.
Валансьєнн: Ассембе, Дюкурті, Бишевац, Рафаель, Бонг, Кохад, Гомис, Кадрі, Бен Хальфаллах, Даник (Пюжоль, 79), Самасса (Себо, 87).
Голи: Корчіа (29) — Даник (33), Ле Таллек (90).
Вилучення: Майга (45).

Ланс — Ніцца — 2:0 (2:0).
Ланс: Руньє, Демон, Яхья, Шелле, Рамос, Букарі, Сов (Ермаш, 83), Ковачевич, Руде, Акале (Жемаа, 69), Мауліда (Едуардо, 90).
Ніцца: Оспіна, Діакіте, Мабіала, Песле, Гасе, Ремі, Кулбалі, Траоре (Фасе, 64), Ел-лебуїк, Муньє (Мулуңжи, 64), Багайоко.
Голи: Акале (19), Мауліда (36).
Вилучення: Багайоко (48).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бордо	16	11	1	4	25-10	34
2. Монпельє	15	9	3	3	24-17	30
3. Ліль	17	8	4	5	30-19	28
4. Марсель	15	8	4	3	28-17	28
5. Осер	16	8	3	5	16-14	27
6. Лор'ян	16	7	5	4	24-14	26
7. Ренн	16	7	5	4	23-15	26
8. Валансьєнн	16	8	2	6	28-23	26
9. Ліон	16	7	5	4	27-23	26
10. ПСЖ	16	7	4	5	26-16	25
11. Тулуза	17	7	3	7	17-13	24
12. Монако	15	7	1	7	17-20	22
13. Сошо	16	7	1	8	15-21	22
14. Ланс	16	6	3	7	17-23	21
15. Нансі	16	6	2	8	22-25	20
16. Ніцца	16	6	2	8	17-27	20
17. Сент-Етьєн	17	4	3	10	11-25	15
18. Ле Ман	16	3	3	10	15-24	12
19. Булонь	16	3	3	10	13-31	12
20. Гренобль	16	1	3	12	9-27	6

НАЙВЛУЧНІШІ

Нене ("Монако") — 10
Фро ("Ліль") — 8
Жервіньо ("Ліль") — 8
А. Лопес ("Ліон") — 8
Г'ян ("Ренн") — 8

У наступному турі зустрічаються

15 грудня — вівторок
Валансьєнн — Осер

16 грудня — середа

Ле Ман — Гренобль
Лор'ян — Марсель
Ліон — Булонь
Монако — Ренн
Монпельє — Бордо
Нансі — Ніцца
ПСЖ — Ланс

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Інтер	16	11	3	2	35-14	36
2. Мілан	16	9	4	3	23-17	31
3. Ювентус	16	9	3	4	29-19	30
4. Парма	16	8	4	4	22-20	28
5. Рома	16	7	4	5	25-22	25
6. Сампдорія	16	7	4	5	20-22	25
7. Барі	16	6	6	4	19-15	24
8. К'єво	16	7	3	6	20-17	24
9. Фіорентина	16	7	3	6	18-15	24
10. Дженоа	16	7	3	6	28-27	24
11. Наполі	16	6	6	4	24-24	24
12. Палермо	16	6	5	5	21-20	23
13. Кальярі	16	7	2	7	25-21	23
14. Удинезе	16	5	3	8	19-21	18
15. Лацио	16	3	7	6	10-15	16
16. Болонья	16	4	4	8	17-24	16
17. Ліворно	16	4	3	9	7-18	15
18. Аталанта	16	3	4	9	15-25	13
19. Сієна	16	3	3	10	17-27	12
20. Катанія	16	1	6	9	14-25	9

НАЙВЛУЧНІШІ

Ді Натале ("Удинезе") — 11
Міліто ("Інтер") — 10
Тотті ("Рома") — 9
Паццині ("Сампдорія") — 8
Матрі ("Кальярі") — 8

У наступному турі,
19–20 грудня,
зустрічаються

Болонья — Аталанта
Фіорентина — Мілан
Удинезе — Кальярі
Рома — Парма
Палермо — Сієна
Наполі — К'єво
Ліворно — Сампдорія
Ювентус — Катанія
Дженоа — Барі
Інтер — Лацио

16 ТУР

Барі — Ювентус — 3:1 (2:1).
Барі: Жилле, А.Масіелло, Діамутен, Бо-
нуччі, Стелліні, Альварес, Донаті, Альмі-
рон, Ривас (Камата, 63), Меджіоріні (Гаччі,
71), Баррето (Греко, 61).
Ювентус: Буффон, Касерес, Легротта-

Італія

льє, Каннаваро, Молінаро (Гроссо, 66),
Маркізіо, Поулсен, Дієго, Т'ягу (Камора-
незі, 75; Джовінко, 86), Амаурі, Трезеге.
Голи: Меджіоріні (7), Баррето (44, пен.),
Альмірон (81) — Трезеге (23).
На 68-й хвилині Дієго не реалізував пенальті.

Кальярі — Наполі — 3:3 (0:1).

Кальярі: Маркетті, Пізано (Дессена, 66),
Лопес, Каніні, Агостіні, Бьйондіні, Парола,
Коссу (Джеда, 89), Лаццарі, Нене (Ларрі-
вей, 59), Матрі.

Наполі: Де Санктис, Каннаваро, Ароніка,
Грава, Пацієнца (Боліяччо, 90), Гаргано,
Суніга (Датоло, 87), Маджіо, Гамшик, Ла-
вессі, Квальярелла (Деніс, 82).

Голи: Ларрівей (75), Матрі (80), Джеда
(89) — Лавессі (21), Пацієнца (65), Болія-
ччо (90).

Вилучення: Лавессі (90).

Катанія — Ліворно — 0:1 (0:0).

Катанія: Андухар, Альварес, Терліцці,
Сильвестре, Капуано, Карбоні (Споллі, 90),
Б'яджанті, Льяма (Ледесма, 63), Маскара,
Мартінес, Морімото (Плазматі, 59).

Ліворно: Де Луча, Пертиконе, Кнезевич,
Мільйоніко (Дініс, 72), Раймонді, Філіппі-
ні, Бергвольд, Пульцетті (Маркіні, 76), П'є-
рі, Кандрева (Моцарт, 90), Данилявичус.
Гол: Данилявичус (88).

Вилучення: Маскара (84).

Парма — Болонья — 2:1 (0:1).

Парма: Міранте, Дзаккардо, Пачі, Па-
нуччі, Лукареллі, Кастелліні, Джемайлі (Па-
лоскі, 79), Морроне, Галлоппа, Б'яб'яні
(Лунардіні, 89), Ландзафаме (Аморузо, 46).

Болонья: Вівіано, Раджі, Бритош, Ланна,
Бомбардіні, Дзеноні, Гуана, Мудингаї,
Адаїлтон (Вальяні, 78), Салаїста (Осваль-
до, 79), Ді Вайо (Віджіані, 85).

Голи: Пануччі (57), Аморузо (86) — Му-
дингаї (43).

На 73-й хвилині Аморузо не реалізував пенальті.
Вилучення: Бритош (71).

Сієна — Удинезе — 2:1 (0:0).

Сієна: Курчі, Росі, Терці, Брандау, Дель
Гроссо, Яролім (Джаджало, 90), Женевер,
Екдаль, Реджинальдо (Геззал, 76), Паол-
луччі (Калайо, 72), Маккароне.

Удинезе: Ханданович, Башта, Кода, Дза-
пата, Доміцці, Саммарко (Корраді, 69), Ін-
лер, Асамоа, Ісла (Д'Агостіно, 68), Флоро
Флорес, Ромеро (Лоді, 74).

Голи: Маккароне (66), Геззал (90) —
Д'Агостіно (90+3).

Мілан — Палермо — 0:2 (0:0).

Мілан: Діда, Дзамбротта, Неста, Фавал-
лі, Антоніні, Пірло, Амброзіні (Фламіні,
77), Абате (Пато, 51), Зесдорф, Рональди-
нью, Борріелло (Індзагі, 70).

Палермо: Сирігу, Кассані, К'єер, Бово,
Бальдзаретті, Ночеріно, Ліверані, Брешіа-
но, Симплісіо (Пасторе, 60), Кавані (Гоян,
90), Мікколі (Будан, 68).

Голи: Мікколі (49), Брешіано (62).

К'єво — Фіорентина — 2:1 (2:1).

К'єво: Соррентіно, Сардо (Малаго, 34),
Мореро, Йспес, Мантовані, Лучано, Ріго-
ні, Ар'ятті (Манделлі, 90), Пінці, Пелліссьє,
Аббрускато (Граноче, 74).

Фіорентина: Аврамов, Комотто (Касті-
льйо, 52), Дайнеллі, Кролдруп, Паскуаль,
Монтоліво, Донадель (Де Сильвестрі, 34),
Маркіонні (Йоргенсен, 85), Сантана, Вар-
гас, Джилардіно.

Голи: Пінці (12), Сардо (23) — Монтолі-
во (5).

Лацио — Дженоа — 1:0 (1:0).

Лацио: Муслера, Сивілья, Стендардо,
Раду, Ліхтштайнер (Скалоні, 86), Броккі
(Дель Неро, 18), Фірмані, Коларов, Мені,
Роккі, Зарате.

Дженоа: Скарпі, Б'ява, Моретті, Бокетті,
Россі, Міланетто (Запатар, 35), Юріч, Кри-
шіто, Место (Паласіо, 46), Скуллі, Палладі-
но (Папастатопулос, 68).

Гол: Коларов (39).

Вилучення: Бокетті (66).

Аталанта — Інтер — 1:1 (0:1).

Аталанта: Коппола, Гарич, Б'яно, Ман-
фредіні, Белліні (Мадонна, 75), Де Ашен-
тис, Феррейра (Тирибоккі, 62), Падоїн,
Гваренте (Касерта, 80), Чераволо, Акваф-
реска.

Інтер: Жуліо Сесар, Майкон, Лусіо, Кор-
доба, Ківу, Дзанетті, Камб'яссо, Снейдер,
Балотеллі (Станкович, 68), Ето'О, Міліто
(Мотта, 76).

Голи: Тирибоккі (81) — Міліто (15).

Вилучення: Снейдер (65).

Сампдорія — Рома — 0:0.

Сампдорія: Кастеллацці, Станкеви-
чус, Гастальделло, Луккіні, Циглер,
Манніні, Паломбо, Полі (Тиссоне, 75),
Беллуччі (Аккарді, 66), Кассано, Паццині
(Поцці, 90).

Рома: Жуліо Сергіо, Кассетті, Бурдис-
со, Жуан, Ріісе, Таддеї (Губерті, 90), Де
Россі, Бригі, Перротта, Вучинич (Жуліо Ба-
птишта, 85), Тотті.

Непоступливий аутсайдер.

Поразка "Ювентуса" від "Барі" в черговому турі італій-
ського чемпіонату зайвий раз підтвердила те, що у "б'ян-
конері" криза. Досить безпорадний вигляд мала команда
Феррарі проти міцного й упевненого в собі суперника. По-
чавши програвати на самому початку матчу, "Юве" нама-
гався зачавити суперника багатьма подачами. Одного ра-
зу рахунок вдалося зрівняти, коли Трезеге добре зіграв на
добиванні. Але помилки в обороні ніхто не скасовував —

К'єліні поки грати не може, а Каннаваро не схожий сам на себе. Пена-
льті перед самою перервою реалізував Баррето. Атакуюча лінія госпо-
дарів усі питання щодо переможця могла вирішити в дебюті другої поло-
вини, але сейви Буффона й неточні удари Альвареса й Меджіоріні відкла-
дали фіаско гостей. Гроссо, який вийшов на заміну, заробив пенальті.
Але й він залишився нереалізованим — Дієго вдарив вище воріт. А "Ба-
рі" кількома хвилинами пізніше закріпив перевагу.

Заспів "Ювентуса" підтримали й обидва міланські клуби, які також на
рівному місці втратили очки. "Россонері" майже без шансів поступилися
на своєму полі "Палермо". Героєм зустрічі, який створив обидва голи,
став Фабріціо Мікколі.

"Інтер" же не зміг обіграти в Бергамо одного з аутсайдерів. Гости до-
волі швидко повели в рахунок — Міліто буквально зубами вчепився в
м'яч у чужому штрафному майданчику, прикрив його від захисників і пе-
регрвав Копполу, відправивши м'яч у ближній кут. "Інтер" міг забивати
ще й ще, але відзначився лише одного разу, та й гол Лусіо було скасова-
но через офсайд. А в другому таймі гостям довелося важко після вилу-
чення Снейдера за повторне попередження. "Аталанта" активізувалася,
й наприкінці зустрічі таки здобула нічию. Захист міланців не ліквідував
довжелезної передачі на Тирибоккі, і той спокійно переграв у ближньо-
му бою Сесара.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

ДУЕЛЬ ПЕРЕМОЖЦІВ ЛІГ ЧЕМПІОНІВ

Клубний чемпіонат світу

1/4 фіналу

ТП "Мазембе" (ДР Конго) — "Пхоханг
Стілерз" (Корея) — 1:2 (1:0).

ТП "Мазембе": Кідіаба, Нкулукута, Мпу-
ту, Кабангу, Мабеле, Беді, Калуїтука (Мве-
те, 82), Михайло, Еканга (Канда, 83), Тши-
цеу, Лусадісу (Касонго, 60).

"Пхоханг Стілерз": Хва Йонг Шин, Хо
Джин Чой, Таесу Кім, Сун Джає Кім, Дені-
лсон, Джа Вон Хван, Кім Юнг Кім, До Нам-
кунг (Джин Сун Хванг, 56), Мін Хьонг Шин
(Кі Сол Ко, 80), Юн Бьон Но (Хо Чан Сонг,
88).

Голи: Беді (28) — Денілсон (50, 78).

У першому чвертьфіналі турніру зустрі-
лися переможець Ліги чемпіонів КАФ і пе-
реможець Ліги чемпіонів АФК. Вольову пе-

ремогу здобули "сталевари", а вікторію
над командою з Конго їм приніс дубль 33-
річного бразильського легіонера Денілсо-
на. Але не тому, що колись був найдорож-
чим гравцем світу. За вихід до фіналу тур-
ніру "Пхоханг Стілерз" посперечається з
нинішнім власником Кубка Лібертадорес
аргентинським клубом "Естудіантес", де
грає Хуан Верон. Цей матч відбудеться 15
грудня. Наступного дня відбудеться інша
півфінальна зустріч, в якій тріумфатор Лі-
ги чемпіонів сезону-2008/09, іспанська
"Барселона", зіграє з мексиканським "Ат-
ланте"

"Окленд Сіті" (Нова Зеландія) — "Атлан-
те" (Мексика) — 0:3 (0:1).

"Окленд Сіті": Спунлі, Хогг, Вілліамс, Кі
Юн Лі (Ніколич, 78), Кумбіс, Копривич
(Юнг, 66), Вичелич, Хайн, МакДжордж,
Ульманн, Діккінсон (Урлович, 88).

"Атланте": Вілар, Мартінес, Гонсалес,
Наварро, Маркес (Перейра, 86), Соларі
(Сілва, 74), Герреро, Бермудес, Рохас, Ве-
ласкес, Арреола.

Голи: Арреола (36), Бермудес (69), Сил-
ва (90+1).

Мексиканський "Атланте", за який висту-
пає славнозвісний аргентинець Сантьяго
Соларі, котрий довгий час грав за "Реал",
здобув легку перемогу над представником
Океанії. Сам Соларі не відзначився резуль-
тативним ударом. Авторами голів стали фор-
вард Даніель Арреола, хавбек Лукас Сил-
ва і 22-річний уродженець міста Несауаль-
койотль півзахисник Крістіан Бермудес на
прізвисько Хоббіт. Утім, Соларі матиме чу-
дову нагоду засмутити одвічного ворога
"Реала" каталонську "Барселону", проти
якої зіграє в півфіналі турніру.

Михайло РЄЗНИК.

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа,
четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво
«Преса України». Розрахунковий рахунок
№ 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк
«Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу»,
код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за достав-
ку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без
письмового дозволу видавця. При підготовці матеріалів використовуються офіційні сайти наступних команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), «Металіст» (Харків), «Металург» (До-
нецьк), «Ворскла» (Полтава), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Сімферополь), «Карпати» (Львів), «Чорноморець» (Одеса), «Арсенал» (Київ), «Кривбас»
(Кривий Ріг), «Зоря» (Луганськ), «Іллічівець» (Маріуполь), «Закарпаття» (Ужгород). При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-82-83

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор

Т.М. ФЕДОРЕНКО

Черговий по номеру

О. П. ТРАВЯНКА

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025186.

Індекс 60994.

№ 186 (2285)